

LIVON SANOMAT

Nro 1/2006

Irtonumero 7,00 €

Sisällys

Kyläpäällikön terveiset	3
Kutsu	3
Livokas ry:n tiedot	4
Koulun säilyttäminen kyläläisillä.....	5
Livon kyläpäivät.....	6
Lentopallon kyläsarja	6
Yleisötilaisuuksia maisemanhoidosta ja erityistukien hakemisesta	7
Ajankohtaista 2006 -	8
Lentopallon kyläsarjaa Livolla	9
Hiusten leikkuuta	10
Mikä kumman Kesseli?	11
Puutarhamessut	12
Langaton yhteys mahdollistaa.....	13
WIMAX – langatonta laajakaistaa	14
Uusi vuosi vaihtui tunnelmallisesti Männikönmaalla	15
Livon maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia	16
Äitienpäivä 2006	16
Aitto-ojan kalaveden osakaskunta.....	17
Livolaiset aktiivisia sivukyliä ikäihmisten palvelujen kehittämisessä	18
Tietotuvan työntekijä	18
Kansalaisopiston toimintaa Livolla 2006.....	19
Rauhanyhdistyksen kuulumisia	19
Välittäjäorganisaatiotoiminnasta potkua seuratoimintaan!.....	20
Puhelinäänestykelläkö kylille töitä?	21
Kotiapu ja palveluseteli	22
Metsätoissa lapin suurissa savotoissa	23
Vuoden 2005 livolainen - ”Mökin Eila”	24
Jalkahoitoa.....	25
Ala-Livolaiset muistelevat	26
Hierontaa	27
Livojoen käyttö- ja hoitosuunnitelma tuo muutoksia kalastukseen	28
Terveystoimintajärjestelmän vastaanotot.....	29
Uutta Pudasjärvellä.....	30
Pilkki- ja hiihtokilpailut.....	31
Talvisota	32
Metsähallituksen suunnitteluprojekti käyntiin kolmella Natura 2000-alueella.....	33
Urheilumuistoja nuoruusvuosilta	34
LASTENNURKKA	36
Ilmoitustaulu.....	38
Palveluita.....	39
Livolla tapahtuu	40

Kokous-, koulutus- ja toimitilavuokraus
Koulutuspalvelut
Julkaisu- ja www-tuotanto
 - esimerkiksi mustavalko- ja väritulosteet, käyntikortit,
 esitteet, www-sivut ja niiden päivitys
 - mm. tämä lehti on tulostettu meillä

POHJANTÄHTI
 koulutus- ja kehittämiskeskus

Teollisuustie 1 93100 PUDASJÄRVI

Puh. (08) 8202 386

<http://pt.pudasjarvi.fi>

kansikuva: Pirjo Tuovila
 Ala-Livolla nuotioilla kesäkuussa 2005

Kyläpäällikön terveiset

Koulun investointihankkeen suunnitelmat ovat edenneet jo pitkälle. Nyt on edessä kyläläisten oman rahallisen panoksen varmistaminen hankkeeseen. Toivottavasti pystymme yhteistuumin joko lähtemään hankkeeseen tai olemaan lähtemättä. Kyläläisten yhtenäisyys on hyvä säilyttää tässäkin kehityksen vaiheessa.

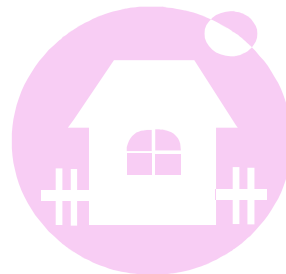
Parhaillaan kylää koskettaa useampikin hanke, vaikka itse haettua hanketta ei nyt ole aktiivisesti käynnissä. Yritetäänkin siis ottaa irti se mitä saatavissa on ikäihmisten kumppanuushankkeesta, Iijoki 2015 -hankkeesta ja Kaupunkikylät – hankkeesta.

Hyvä olisi saada myös vireille tonttikartoitus käymällä ensin kaupungin ja metsähallituksen kanssa lävitse heidän omistamansa asumiskelpoiset maa-alueet Livolla. Uutta väkeä olisi Livolle tarpeen saada, mutta ilmiselviä rakentamisen paikkoja on uusilla vaikea täältä löytää.

Sarakyläläisten kanssa on vähän keskusteltu sellaisesta, että jos kerättäisiin koko jokivarren pituisesti sanontoja ja juttuja, jotka tälle alueelle ovat ominaisia. Tarkoituksena olisi lopulta koota sanonnat kirjaksi. Jokainen voi siis jo alkaa kirjaamaan ylös sellaisia tapauksia ja sanontoja, joita ei juuri muualla käytetä kuin Livojokivarressa.

Lämmintä kesää kaikille Livon sanomien lukijoille!

Matti

Kutsu

*Tervetuloa Livokas ry:n ja
Livon maa- ja kotitalousnaisten
80 –vuotisjuhlaan
Livon koululle su 9.7.2006.
Juhla alkaa ruokailulla klo 11.00.*

Livokas ry ja Livon maa- ja kotitalousnaiset

Livokas ry:n tiedot

Kirsiojantie 31
93220 LIVO
puh./fax (08) 823 164 (tietotupa, kioski, kirpputori, suoramyyni, kirjasto)
Tilinro OP 536004-5158137
Jäsenmaksu 5 €/vuosi
kotisivun osoite: <http://www.pudasjarvi.fi/kylat/livo>
sähköpostiosoite: livokas@luukku.com

Hallitus

Puheenjohtaja Matti Törmänen	p. 040 – 762 1567
Sihteeri Anni-Inkeri Törmänen	p. 040 – 545 7162
Virve Stenius	p. 040 – 506 5194
Vesa Salmela	p. 040 – 553 5741
Pirjo Tuovila	p. 040 – 739 2447
Alpo Turpeinen	p. 0400 – 243 142
Minna Perttu	p. 040 – 504 9663

(Livokkaaseen liittyvät asiat: minna.perttu@pp.nic.fi,
muut asiat: minna.perttu@koillismaa.fi)

Soitathan töissä käyville iltaisin tai viikonloppuisin.

LIVON MONIPUOLINEN SUPERMARKETTI AVOINNA

**KIOSKIN, KIRPPUTORIN,
SUORAMYNNIN, KIRJASTON
JA TIETOTUVAN AUKIOLOAJAT**

2.5. – 3.6.2005 sekä 14.8. eteenpäin

ma – ti, to – pe 12.00 – 18.00
la 10.00 – 18.00
ke ja su **SULJETTU**

4.6. – 13.8.2004

ma-to, la	10.00 – 18.00
pe	10.00 – 20.00
su	12.00 – 16.00

**Kioskin, suoramyynnin, kirpputorin,
kirjaston ja tietotuvan
VAPUN aukioloajat:**

su 30.4.2005 **SULJETTU
ma 1.5. 12.00 – 16.00**

**Kioskin, suoramyynnin, kirpputorin,
kirjaston ja tietotuvan
JUHANNUKSEN aukioloajat:**

**to 22.6 klo 10.00 – 20.00
pe 23.6. klo 10 – 14
la 24.6. **SULJETTU**
su 25.6. klo 12 – 16**

Koulun säilyttäminen kyläläisillä

Pudasjärven kaupunki on tehnyt periaatepäätöksen myydä Livon koulun Livokas ry:lle yhden (1) euron kauppahintaan sisältäen tilat Illikainen ja Kovalanpelto.

Vuotuiset ylläpitokustannukset koululla ovat 10 000 euroa vuodessa. Kustannukset ovat liian suuret, jotta kyläläiset selviytyisivät ylläpidosta. Siksi Livokas ry:ssä on suunniteltu koululle investointihanketta, jossa vaihdettaisiin koulun öljylämmitys pellettilämmitykselle poltinta vaihtamalla. Samalla remontoitaisiin opettajanhuoneista vuokra-asunto. Investointihankkeessa toteutettaisiin myös jätevesijärjestelmän muu-
tostyö nykymääräyksiä vastaavaksi ja täydennettäisiin kylällä jo olemassa olevaa ruokailuastiastoa 150 hengen astiastoksi.

Rahoitus haettaisiin JoMMA ry:n kautta. JoMMA ry on tehnyt jo myönteisen rahoituspäätöksen alustavan suunnitelman mukaisesti, mutta lopullista hakemusta TE-keskukseen ei ole lähetetty. Lähettämistä on viivyttänyt Livokas ry:n hallituksen jäsenten pohdinta siitä, selvittääkö koulun ylläpidosta tämän hankkeenkaan avulla. Hankerahoituksessa ehtona on pitää koulu kyläläisten käytössä seuraavat viisi vuotta, eli hankkeen toteutuessa sitoudumme koulun ylläpitoon vähintään viisi vuotta.

Hankkeen kokonaiskustannusarvio on noin 45 000 euroa, josta 75 % saataisiin julkisena tukena ja 11 270 euroa tulisi kyläläisten vastattavaksi. Kyläläisten rahoitusosuudesta 2 440 euroa pystytään tekemään tal-
kootyönä pelletti-ilon rakentamisessa, joten rahallista maksua kyläseuralle tulisi 8 830 euroa. Omarahoitusosuuden varmistamiseksi Livokas ry on lähestynyt Livon jakokuntaa ajatuksella, että jakokunta voisi osallistua hankkeeseen maksamalla hankkeeseen tarvittavan rahallisen osuuden ja sen lisäksi varata äkillisiä suurempia ylläpitotarpeita varten noin 5000 euroa.

Livon jakokunta tulee pitämään lähiaikoina ylimääräisen yleisen kokouksen tämän asian päättämistä varten. Siinä tulee kyläläisten pohtia omaa suhtautumistaan kylän yhteiseen asiaan ja investoinnin kannattavuuteen.

Livokas ry:llä ei ole olemassa näin suuria rahavaroja ja siksi jakokunnan kokous tulee olemaan ratkaisevassa asemassa koulun säilyttämisessä kyläläisillä. On myös hyvä, ettei päätös koulun ottamisesta kyläläisten ylläpitoon ole vain Livokas ry:n hallituksen asia, vaan laajasti kyläläisten yhteinen asia. Jakokunnan ylimääräisen kokouksen jälkeen pidämme myös Livokas ry:ssä yleisen kokouksen, jossa hankkeeseen lähtemisestä tai lähtemättä jättämisestä päätetään.

Anni-Inkeri

Kaksion vuokraamisesta kiinnostuneet!

Mikäli koululle suunniteltu investointihanke toteutuu, peruskorjataan koulun opettajanhuoneista kaksio vuokratyösköön. Kaksioon tulee tupakeittiö ja makuuhuone sekä wc ja suihku. Asunnon pinta-ala on 49 m². Mikäli olet kiinnostunut vuokraamaan huoneiston, ilmoittele siitä Livokkaan hallituksen jäsenille.

Livon kyläpäivät

Meidän mukavat kyläpäivät loppuvat taas tällä erää. Talvi on taittunut mukavasti aina kerran kuukaudessa odotellessa kyläpäiviä. Kiitos kaikille mukana olleille koko vuodesta!

Meillä on ollut ruoanlaittoa Viion Ritvan opastaessa, kaikki olivat tosi innoissaan keittiön puolella. Ritva sanoi, että ylitti kaikki odotukset ja reippaimpia porukoita Livon kylillä. Tämän kevään aikana on ollut diakoni Tarja Saarijärven johdolla helmikuussa päivän aiheena ”Mistä tunnet sä ystävän?”, liittyen Ystävänpäivään. Maaliskuussa vieraili Selliina, Tuula.A.Tolkkinen ja jalkahoitaja Sirkka Määttä, joka kertoo jalkahoidon tärkeydestä myös tässä lehdessä. Huhtikuussa vierailijana on edelleen Tuula ja Kerttu Lohilahti kaupungin puolelta, edelleen kertomassa palveluista, palveluseteleistä ja muusta saatavasta avusta tällä hetkellä. Toukokuu on tämän kevään viimeinen Kyläpäivä, joka menee ulkoilun ja laulamisen merkeissä. Seurakunnasta vierailee Tarja Saarijärvi ja Keijo Kanttori.

Kun saimme tiedoksi Pirjon kanssa että kyläpäivän ohjelma jäisi meidän huoleksi, ajattelin että luonnollisesti seurakunta on mukana ja Pirjon kautta kaupungin puolelta saamme myös ohjelmaan apua, mukavia juttuja on tullut uusin ideoin ja tärkeine asioineen.

Ensi vuosi voi olla vähän toisenlainen, jos vaikka aloitan työt mahdollisesti ja siksi toivon, että olisi Teissä ”innostuneissa ikäihmisissä” porukka, joka voisi ottaa vähän harteille näitä kyläpäivä järjestelyjä, nämä ovat niin mukavat ollut aina laittaa ja ei se mahdoton tehtävä ole. Te olette niin aktiivisia ja reippaita tullessanne mukavin mielin aina näihin päiviin. Jatkakaa samaan malliin ja voisitte miettiä jo porukkaa valmiiksi. Keittiöpuolihan on aina naisten voimilla tullut toimeen, joten siinä ei sen kummempia ole, aktiiviset talkoolaiset varmaan jatkavat.

Kyläpäivään osallistujia (kuva: Ulla Salmela)

MUKAVAA KEVÄTTÄ KAIKILLE JA NAUTTIKAA AURINGOSTA JA VALOSTA!

Nämä yhteiset hetket ovat antaneet meille paljon. Yhdessä olosta jää aina hyvä mieli itselle.

Ulla

Lentopallon kyläsarja

Livon koululla la. 8.7. klo 9.00 alkaen

- Sarjat: Naiset; Miehet
- Ulkopaikkakuntalaistenkin mukaantulo suotavaa
- Mukana täyden palvelun ruokatarjonta Livon maa- ja kotitalousnaisten toimesta
- Uimaranta
- Kioski
- Suihku
- Ilmoittautumiset viimeistään 6.7.2006 nro 040 - 570 1950 (Kokko Timppa)

Järj. Pudasjärven kaupunki ja Livokas ry

Yleisötilaisuuksia maisemanhoidosta ja erityistukien hakemisesta

Perinnemaisemien ja maatalousympäristön luonnonhoitoon liittyvä erityistukihaku 2006 käynnissä Huhtikuussa 2006 ProAgria Oulun Maaseutukeskus järjestää maiseman- ja luonnonhoidon tilaisuuksia kyläläisille. Tilaisuuksissa kuullaan keskustelun pohjaksi vinkkejä miten oman kylän tai tilan maisemaa ja ympäristöä voisi hoitaa ja miksi tilan luontokohteita kannustetaan huomioimaan. Esimerkkejä kohteista on luvassa kuvin ja sanoin. Tilaisuuksissa selvitetään maiseman- ja luonnonhoitoon liittyvien erityistukien hakuohjeet. Asia onkin ajankohtainen, sillä tukihaku TE-keskuksista tapahtuu vuonna 2006 huhtikuun loppuun mennessä. Kaikki kohteet eivät välttämättä pääse tukirahoituksen piiriin, mutta myös omaehtoisilla toimilla ja talkoillakin voi saada jonkin lähikohteen kuntoon. Esimerkiksi vesistön rantoja ja tienvarsia harvennettaessa sekä maisema että kunto kohenevat. Käy tutustumassa myös täydentävät ehdot ja maatilalan luonto-sivustoon verkossa www.oulunmaaseutukeskus.fi/luonto.

Maarit Satomaa

Keskiviikkona 12.4. Pudasjärven Livon koululla järjestettävässä tilaisuudessa luennoitsijana oli maisemanhoidon neuvoja Maarit Satomaa ProAgria Oulun Maaseutokeskus/Maa- ja kotitalousnaisten piirikeskuksesta.

ERITYISYMPÄRISTÖTUKIA HAUSSA KEVÄÄLLÄ 2006

Vuonna 2006 päättyvät sopimukset

- o voidaan hakea jatkosopimuksia
- o voidaan liittää uusia aloja
- o jatkosopimukset alkamaan 1.6.2006 (liitteet 31.5.2006) tai 1.10.2006 (liitteet 29.9.2006)
- o ei uusia sopimuksia säätösaloitukseen, säätökasteluun ja kuivatusvesien kierrätykseen

Uudet sopimukset

- o suojavyöhykkeen perustamisesta ja hoidosta
- o luonnonmukaisesta tuotannosta
- o luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta
- o lannan käytön tehostamisesta
- o perinnebiotoopin hoidosta
- o alkuperäisrotujen kasvattamisesta
- o

Uusia sopimuksia voi hakea alkamaan vain 1.6.2006. Hakemus on palautettava TE-keskukseen viimeistään perjantaina 28.4.2006 (liitteet 31.5.2006).

Erityisympäristötukea voivat hakea ympäristötukeen sitoutuneet henkilöt. Maiseman- ja luonnonhoitoon liittyvien erityistukien määrä on 336,38 - 449,90 eur/ha riippuen sopimustyyppistä. Korvaus voi kuitenkin olla alempikin, koska tuen suuruus määräytyy suunnitelmassa olevan työkulujen perusteella laaditun kustannusarvion mukaan. Erityisympäristötuen suunnitelma on laadittava jokaiselle hakijalle erikseen. Suunnitelmassa täytyy olla perustietojen lisäksi mm. sijainti- ja suunnitelmakartat, sopimusalueet lohkoittain ja niiden pinta-alat, selostus alueesta, tavoitteista, vaikutuksista sekä perustamis- ja hoitotoimenpiteistä. Hakemus palautetaan TE-keskuksen maaseutuosastolle vuosittaiseen määräaikaan mennessä. Arviointi tehdään ympäristökeskuksessa ja työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuosastoilla, jossa myös varsinainen päätös tehdään.

Lisätietoja erityistuista: ProAgria Oulun Maaseutokeskus/ Maa- ja kotitalousnaisten piirikeskuksen maiseman- ja luonnonhoidon neuvijat Maarit Satomaa 040 - 566 7924 ja Taimi Mahosenaho 040 - 551 7807, etunimi.sukunimi@proagria.fi.

Ajankohtaista 2006 -

HUOMIOI MAASEUTUMAISEMA JA LUONNONHOITO VILJELYSUUNNITELMASSA JA TUKIHAKEMUKSISSA

1. Uusien perinnebiotooppien ja suojavyöhykkeiden erityistukihaku huhtikuussa.
2. Kysy ProAgria Oulun Maaseutukeskuksesta maisemanhoidon neuvojilta puhelinneuvontaa.
3. Jos tilallasi yli 70,75 ha peltoa, kesantovelvoitetta ja haluat hoitaa maisemaa ja luontoa, velvoitekesannolle voit kylvää:
 - maisemakesannolle esim. hunajakukkaa
 - riistakesannoille, vähintään 2 lajin seosta (esim. kaura ja rehurapsi)
 - viherkesannollekin voi kylvää niittykasveja joukkoon (esim. itse kerättyä päivänkakkaraa)
 - aiemmin tehdyllä 20 -vuotisella erityistukisopimuksella voi täyttää kesantoalavaatimusta (5 ja 10 -vuotiset maisema- ja lumoerityistukisopimukset eivät käy velvoitekesannoksi).
4. Tilatuessa uusi pellonkäyttömuoto: hoidettu viljelemätön pelto. Sillä voit hoitaa luonnon kannalta monimuotoisia niittymäisiä peltoja luonnon ehdoilla. Vaatimuksena nurmipeitteisyys ja vuosittainen niitto, niittojätettä ei ole pakko korjata pois. Voit kylvää tähän myös maisema- ja riistakasveja ja lannoittaa perustamisvaiheessa. Tällöin ei niittoa.
5. Viljelijöitä koskevien täydentävien ehtojen mukaan myös luontoasiat on huomioitava. Katso lisätietoja www.oulunmaaseutukeskus.fi/luonto.
6. Maaliskuussa 2006 MMM postitti tiloille uudistetun ”Viljelytapa ja ympäristöehdot” -oppaan. Sieltä löydät tarkempaa tietoa mm. erityyppisten kesantojen käytöstä ja luontoon liittyvistä ehdoista.
7. Jos kotimaisemassasi on luopumiseläkepeltoja, niitä voi nyt hakea tilatuen piiriin. Tilatuki kuitenkin edellyttää, että pelto on tukihaun loppuun mennessä viljelykelpoinen. Tukihakemuksen palauttanut viljelijä voi ilmoittaa lisäalueita vielä 15.6. asti, kylvöaika 30.6. mennessä.
8. Maanomistaja, joka vuokraat peltojasi, jotta viljelysmaisemat pysyvät hoidettuina jatkossakin:
 - sovi viljelijöille pitkäaikaisia vuokrasopimuksia
 - huolehdi, että vuokrasopimukset on laadittu siten, etteivät tilatukioikeudet sopimuksen päättyessä voi siirtyä pois alueelta ja siten hankaloittaa jatkossa alueen saamista vuokralle, laidunnukseen tai omaan viljelyyn (koskee myös pysyviä laitumia). Uusissa vuokrasopimuksissa tämä tulee erikseen sopia.
9. Suosi vihreän peltoenergian viljelyä: ruokohelpi sopii taustamaisemiin, rypsi ilahduttaa tienvarsipeltoilla ja kylämaisemissa.

Lisätietoja:

ProAgria Oulun Maaseutukeskus / maa- ja kotitalousnaisten piirikeskus

Maisemanhoidon neuvijat

Taimi Mahosenaho 040 - 5517807

Maarit Satomaa 040 - 5667924

Lentopallon kyläsarjaa Livolla

Lentopallon kyläsarjalla on Pudasjärvellä pitkät perinteet, sillä ensimmäiset otattelut pelattiin jo 1953 Suojalinnan kentällä. Tämän asian ja myöskin sen että Livo otti silloin voiton, kertoi Uusi-Illikaisen Pentti. En ole oikea henkilö ruotimaan tuon sarjan vaiheita senkään vuoksi että en tiedä sen kulusta mitään. Siinä kohtuullisen hyvä syy.

Sen sijaan viimeisiä neljää kertaa aion tässä sipaista ihan kevyesti. Ensimmäinen näistä, elikkä vuoden 2002 kyläsarja pelattiin Livolla, kuten ihan kaikki muistamme. Sarja pelattiin silloin samana päivänä Livon kesäjuhlan kanssa. Pelipäivänä oli silloin kuten myöhemmissäkin turnauksissa lauantai.

Livokas oli tuolloin pelikentillä ähräkkänä voittaen niin naisten kuin miestenkin sarjat. Livokkaan työntekijöiden loihdimat kaksi pelikenttää saivat pelaajilta kovasti kiitosta, kuten myös ruokapalvelukin.

Seuraavana kesänä, elikkä 2003 oli tehty kyläseuran toimesta sellainen päätös että kesätahtuma siirrettiin sunnuntaille ja lauantaina keskitytään pallon peluuseen. Tämä oli ilmeisen onnistunut päätös, koska sitä käytäntöä on sittemmin noudatettu hyvällä menestyksellä.

Tästä kyläsarjasta eteenpäin kilvoiteltavaksi hommasi Ruuskasen Heino molempiin sarjoihin upeat poikaalit, jotka kiertävät maakuntia kulloisenkin voittajajoukkueen mukana vuoteen 2015 asti. Pelataanko han kyläsarjaa vielä tuolloinkin Livolla? Enpä panis hanttiinkaan jos joku niin väittäisi!

Ensimmäiset kiinnitykset saivat yläasteikäiset Timpan tytöt naisten- ja Livokas miesten pystiin. Tuossa han se naisten pytty talvehti allekirjoittaneen kirjahyllyn päällä. Molemmiin puolin luotiin sen kanssa tosiimme muikeita silmäyksiä, aika-ajoin.

Seuraavaa kesää kutsuttiinkin sitten jo armon vuodeksi 2004. Yllättäen kyläsarjaa pelattiin taas Livolla. Joukkueäärä oli kasvanut päällekkäisyyksistä huolimatta jo kahdeksaan. Käytössä oli kolme kenttää, kun Puolakanahon Jukka parturoi sen vanhan perinteisen kentän heinikon keskeltä pelikuntoon. Paitsi joukkueäärältään niin myös tasoltaan tämän vuotinen turnaus oli kova. Olihan mukana useampia pelaajia peräti SM-liigan huipulta asti!

Kun helteinen päivä oli nujuttu, niin todettiin että naisten pyttyyn hamalti toistamiseen kiinni Timpan tytöt! Miehistä sen sijaan valta vaihtui, kun Kurenalustalainen MP-team todettiin muita ansiokkaammaksi. Niinpä todella paljon lentopallossa saavuttanut Parkki-Matti sai kiikuttaa ”pojan” Lenkkitielle seuraavaa kesää oottamaan. Lieköhän kylpenytkin sen kanssa? No tuskinpa ainakaan kovin ”kovissa” löylyissä, sillä ihan ehjänä hän toi sen jälleen tavoiteltavaksi seuraavaan turnaukseen kesällä 2005!

Aiempina vuosina meillä on ollut vieraana nykyisin nimellä Draka oleva työpaikkajoukkue Oulusta. Nyt saimme Perttulan Pirjon ansiosta naisten sarjaan joukkueen Tupoksesta ja miesten sarjaan saapui pääosin TaKu:n entisistä sarjapelaajista koostunut Wanha Mylly- nimellä pelannut porukka! Jos ei ihan kansainvälistä, niin ainakin maakunnallista väriä on siis pikkuhiljaa tulossa mukaan.

Se kymmenen joukkueen raja jäi vielä saavuttamatta, kun mukana oli muistaakseni yhdeksän joukkuetta. Naisten sarjassa pelattiin todella mielenkiintoisia ja ristiin menneitä pelejä. Tiukan laskemisen jälkeen huomattiin että Tupoksen Tiikerit sai vuodeksi haltuunsa pokaalin, ottaen näin kiinnityksen siihen. Mutta muistakaapa tuoda se kun tuutte pelaamaan tänä suvena!

Miesten sarjassa pelattiin tällä kertaa sekä hiekka- että nurmikentällä. Yllättäen nurmikenttä oli pelaajien suosiossa. Sen oli Alavainion Vesa Valdemar leikellyt siihen kuntoon että pikkuvarvastakin nauratti tyytyväisyydestä! Itse pelien kunkku oli edellisvuotiseen tapaan MP-team.

Nyt kun tätä väsään, on maaliskuun puoliväli. Tulevaa kyläsarjaa on suunniteltu jo syksystä lähtien. Tapetillahan on ollut se että pitäs päästä eroon päällekkäisyydestä jalkapallon kyläsarjan kanssa. Olenkin ollut yhteydessä sen tapahtuman järjestäjään ilmoittaen samalla että voimme tarvittaessa siirtää Livon tapahtumaa, mikäli he eivät voi siirtää omaansa. Vastaus oli se että he eivät tiedä pelipäiväänsä ennen kuin loppukeväästä!!! Aiheesta ei sitten enempää.

Tulevaa lentopallon kyläsarjaa voisi kutsua varovasti jo juhlaturnaukseksi, sillä silloinhan on kyseessä jo komeasti viides kerta kun palloa mäiskitään verkon yli ja ali Livolla. Tämähän passaa kuvioon kun kyläseurakin täyttää juhlintavia vuosia!

Kun viimekesänä eteenpäin nytkähtänyt ”biitsikenttäprojekti” saadaan päätökseen ennen pelattavaa kyläsarjaa, voitaneen ainakin naisten sarjassa käyttää myös sitä pelaamiseen. Onpa kuulunut juttuja että Livokkaan ”isot pojat”; Janne, Jukka ja Jake puuhaavat Livolle ihan beach volley- turnaustakin! Kaikki nämä tapahtumathan ovat tervetullut lisä kylälle ja Livolla toimiville yhdistyksille. Onpa ollut juttua junnuille tarkoitetusta lentopalloleiristäkin Livon lentopallokeskuksessa!

Nyt tulevaan juhluvuoden turnaukseen toivoisin Livokkaan joukkueeseen kaikkia parhaita voimia yhtä aikaa, niin taisteltas tosissaan taas voitosta. Se on selvää että kesällä on menoja monensorttisia, mutta pidetään tämä nyt kunnia-asiana. Laakkosen Janne kerää perinteiseen tyyliin joukkueen, joten ”langat” kuumiksi, vaikka onkin kännykkäaika.

Suorsan Jannea ei ole näkynyt kertaakaan, joten laitappa loma-anomus vetämään hyvissä ajoin siellä Ylistarossa, samoin sotaherra Pasi Puhakka siellä Kajaanissa! Missä on viimevuodet luurannut ”naskali” Niskala? Visajussi on ruukannut olla joka vuosi paikalla, mutta kun ne pelikengät ovat aina olleet siellä saaressa!? Kovan pelinäkemyksen joukkueelle tuo pelaajavalmentaja, Alangon Heikki.

Saatasko me Livolta joskus kaksikin joukkuetta? Toinen voisi olla enempi sellainen harrastelijajoukkue, joita on ollut mukana ilahduttavasti jokaisessa turnauksessa molemmissa sarjoissa!

Yhteistä näille menneille turnauksille on ollut se että aurinko on porottanut estottomasti taivaalta. Joskus on aamusta sadellut, mutta kun kello on näyttänyt yhdeksää aamulla on silloinkin kelit muuttuneet helteeksi. Oisko hyvä näin jatkossakin? Kiitos kysymästä, oishan tuo!

Tästä lehdestä löytyy ilmoittautumisohjeet toisaalta. Mikäli löytyy jotain kysyttävää niin soita ihmeessä. Myös ideat tapahtuman suhteen otan mielelläni vastaan. Päätökset niiden käyttöönotosta tehdään samalla demokraattisella periaatteella kuin valmentamieni tyttöjoukkueiden kanssa. Olen sanonut heillekin että äänestäkää te, niin minä päätän!

Kokko Timppa Livolta

Hiusten leikkuuta

Kun hiustenleikkuun tarvetta ilmenee ja toivotte minua töihin, soittakaa minulle (puh. 040 - 545 7162). Sovitaan sitten leikkuupaikka esim. koulu, Ylitimo tai vaikka kotinne.

Kesäterveisin,

Anni-Inkeri

Mikä kumman Kesseli?

Tämä kysymys esitetään aina silloin tällöin ja tämän kysymyksen saimme myöskin tämän lehden tekijöiltä vastattavaksemme. Sana kesseli on karjalan kieltä ja tarkoittaa tuohikonttia. Pudasjärvelle on vuonna 2003 perustettu hyväntekeväisyys yhdistys, joka otti nimekseen KESSELI ry. Yhdistyksen tarkoituksena on edistää ja ylläpitää humanitääristä avustustyötä Vienen Karjalan ja Koillismaan alueilla. Lähtökohtana on auttaa ihmisiä kokonaisvaltaisesti.

Ammattikoulun matkailulinjan opettaja Ari-Pekka Nieminen oli kutsunut Vienen Karjalasta vieraaksi haitaristi Valeri Pällisen ja laulaja Vieno Kirillovan Pudasjärvelle esiintymään. Valeri oli melkein sokea, silmissä oli kaihi ja Valerilla ei ollut varaa leikkauttaa silmiään. Silloin syntyi Jarmo Eskolan päässä ajatus perustaa yhdistys joka keräisi Valerille silmäleikkausrahat. Näin syntyi KESSELI ry. Kun rahat oli saatu kokoon, meni Ari-Pekka Valerin kanssa Petroskoihin sairaalaan ja silmäleikkaus tehtiin siellä ja se onnistui hyvin. Tämä oli ensimmäinen avustuskohde.

Kesselin toiminta ajatukseen kuuluu että kaikki apu mikä annetaan, annetaan suoraan saajalle ilman mitään välikäsiä ja turhaa byrokratiaa. Viime vuonna Karjalaan tehtiin pitkälle toistakymmentä avustusmatkaa. Useimmat matkat tekivät nykyinen puheenjohtajamme Ape Nieminen ja varapuheenjohtajamme Anna Paananen Multialta.

Kaikki matkat on tehty omin kustannuksin. Matka-, asumis- eikä ruokakuluihin ole käytetty Kesselille maksettuja jäsenmaksuja tai lahjoituksia vaan ne annetaan kaikki suoraan avuntarvitsijoille.

Yhdistyksellä on kuusihenkinen hallitus Pudasjärvellä ja viisi varajäsentä, jotka kaikki asuvat Keski-Suomessa. Kesselillä on nyt noin 150 jäsentä ympäri Suomen maata. Kaikki työ mitä jäsenet tekevät on talkootyötä. Jäsenmäärän kasvun myötä on tietenkin myös toiminta lisääntynyt ja takana on todella vilkas vuosi ja vauhti näyttää vähintään samanlaiselta tänäkin vuonna.

Rahaa yhdistykselle on saatu jäsenmaksujen kautta. On tehty katoilta lumenpudotustalkoita, järjestetty arpajaisia ja tilaisuuksia. Paljon olemme saaneet myöskin lahjoituksia. Olemme saaneet ensiksikin paljon hyvää vaatetavaraa, joka on toimitettu perille. Tähän asti on saanut viedä 50 kg/henkilö 8 vuorokauden välein, eli tavaraa on saatu vietyä melko paljon. Nyt on kuitenkin tullimääräykset muuttuneet ja tällä hetkellä saa viedä vain 35 kg/henkilö kerran kuukaudessa. Tämä tarkoittaa että emme voi kerätä vaatetta varastoon koska meillä ei ole säilytyspaikkoja. Olemme saaneet myöskin invalidipyörän, rullatuoleja ja rollaattoreita, joita on annettu muutamille invalidilapsille ja Vuokkiniemen vanhainkotiin. Olemme saaneet myös käytöstä poistettuja hyviä sairaalavaatteita, joita on viety mm. Borovoin sairaalaan, jossa todella on kaikkea pula.

Karjalan kylistähän puuttuu melkein kokonaan vesijohdot ja viemäröinti, mikä aiheuttaa paljon ongelmia. Saunojakaan ei ole läheskään kaikilla ja suihkuja ei tietenkään voi olla ilman vesijohtoja. Senpä vuoksi saunat ovat tosi tärkeitä pesu- ja pyykkipaikkoina. Viime kesänä kunnostettiin yksi sauna ja nyt on suunnitteilla ensi kesäksi rakennustalkoita saunojen kunnostamiseen ja rakennustarvikkeiden hankintaan varsinakin lapsiperheille. Karjalassa on paljon naisia yksinhuoltajina lastensa kanssa ja halonteko on yksi työmaa kesäisin, johon voidaan osallistua ja on osallistuttu.

Lapset ja vanhukset ovat kohderyhmä, johon suurin osa avusta menee. Lapsethan ovat aina yhtä ihania, onpa ne minkä maalaisia tai rotuisia tai värisiä hyvänsä. Karjalassahan on se surullinen tilanne että hyvin monesta perheestä puuttuu isä tai hän on alkoholisti ja työttömyyttäkin on paljon nykyään. Niin kuin Suomessakin on myöskin Karjalassa naisten alkoholiongelma, ja se on paha juttu lasten kannalta. Venäjällä kouluruokailu on maksullista ja siitä seuraa että huonoimmassa jamassa olevat lapset eivät saa kouluruokaa, eikä kotonakaan ole säännöllistä ruokahuoltoa.

Jyskyjärvellä opettajat kertoivat meille, että osa lapsista on niin nälissään, että varastavat ruokaa mistä vain saavat. Eikä nälissään oleva lapsi pysty keskittymään opiskeluun, muusta puhumattakaan. Nyt Kesseli kustantaa 20 lapsen kouluruokailun koko kevääksi ja varmaan syksyllä jatkamme. Muutamille lapsille on jätetty kauppaan rahaa, että saavat hakea ruokaa itselleen ja pikkusisarilleen. Kaupassa on ehdoton määräys että rahalla ei saa antaa muuta kuin ruokaa. Saamme kuitit jälkikäteen tarkastettavaksi kaupasta.

Olemme aloittaneet myös kummilapsitoiminnan. Tämä tarkoittaa että saa nimetyn lapsen jota voi avustaa suoraan.

Vuokkiniemen Martat ovat Kesselin jäseniä ja he ovat olleet nyt kahteen otteeseen Suomessa, viikon kerrallaan. Ensimmäinen vierailuviikko oli syksyllä ja koko viikko kului Pudasjärvellä. He kävivät kouluilla ja vanhainkodilla esiintymässä. Pääjuhla oli Lakarin juhlasalissa ja siellä oli noin 160 henkeä. Nyt tämän kevään maaliskuussa he olivat toisen viikon kiertäen Multialla, Keuruulla, Lapualla ja Siikajoella. Joka paikkakunnalla oli järjestetty juhla, missä he esiintyivät. Juhlien tuotto tuli Kesselin hyväksi, mikä on mielestämme tosi hienoa.

Joulun jälkeen kävimme linja-autolla joululaulujen merkeissä viidessä karjalan kylässä. Kanttorimme Keijo Piirainen ja mieskuoro esiintyivät tilaisuuksissa ja vetivät yhteisesti laulettuja lauluja paikallisten ihmisten kanssa. Samalla veimme vaatetavaraa ja ostimme paikallisista kaupoista ruokatavaraa ja veimme muutamiin koteihin. Matkalta jäi mieleenpainuvia kokemuksia ja saimme suurta ystävällisyyttä ja vieraanvaraisuutta osaksemme.

Olemme saaneet sovittua Kostamukseen, Borovoihin, Jyskyjärvelle, Vuokkiniemeen, Luusalmelle ja Kalevalaan yhdyshenkilöt, joiden kautta hoidamme yhteyksiä. Kalevalan yhdyshenkilömme on paikallinen sosiaalijohtaja Olga Burak, joka on hyvin perillä avustustarpeesta olevista ihmisistä. Myös muut yhdyshenkilöt tuntevat kylänsä ja osaavat auttaa meitä kohdentamaan avun sinne missä sitä kipeimmin tarvitaan.

Tässä on osa viime vuoden, ja vähän tämänkin, tapahtumista ja tekemisistä. Se ”tuohikontti” toimii tosiaan niin että viemme sillä aineellista ja henkistäkin apua heille ja saamme vastalahjaksi kontillisen antamisen iloa. Kaikki, jotka olette kiinnostuneita asiasta, voitte tulla mukaan, vaikka vain maksamalla jäsenmaksun. Yhdistys lähettää jäsenilleen postia pitkin vuotta ja kertoo mitä on puuhailtu.

Olemme myös kesäksi suunnitelleet linja-auto reissua Karjalaan ja silloin voimme enemmän esim. vaatteita. Matka on toteutuessaan avoin kaikille. Tietoa tulee myöhemmin.

Kesseliterveisin,

Leena Puhakka
rahastonhoitaja

Risto Puhakka
hallituksen jäsen

Puutarhamessut

Käynti Kesäpiha 2006 – Puutarhamessuilla Oulussa sunnuntaina 7.5.2006:

- lähtö Livon koululta klo 8.00
- ilmoittautuminen 30.4.2006 mennessä Livon koululla olevalle listalle tai puhelimitse Anni-Inkerille, puh. 040 – 545 7162 (iltaisin)
- kyydin hinta maksimissaan 20 € (riippuen lähtijöiden määrästä), lippu 8 €

Messut pidetään 5. – 7.5.2006; katso myös netistä: <http://www.suomi.net/eramessut>

Langaton yhteys mahdollistaa

LAAJAKAISTA MUUTTI KYLÄLLE

Laajakaistojen määrä on kasvanut Suomessa nopeimmin koko Euroopassa. Langattomilla yhteyksillä laajakaistan saa käyttöön niille alueille, jonne sen toteuttaminen ei muuten onnistuisi. Tämä oli ilouutinen Utajärven Ahmaksen kylässä asuvalle lapsiperheelle. Nyt langattoman laajakaistan saa myös Pudasjärvelä.

Tulevaisuuden tietoyhteiskunnassa tietoverkot ovat kaikkialla käytössä ja sen palvelut koko ajan käytettävissä. Juuri kaupallisten ja julkisten palveluiden kehittämisellä laajakaistayhteydet muuttuvat entistä tarpeellisemmiksi. Viime syyskuussa noin 40 prosenttia Suomen kotitalouksista oli hankkinut laajakaistayhteyden. Laajakaistojen hinnat ovat laskeneet samalla kuin nopeudet ovat nousseet. Hinnat ovat kansainvälistä keskitasoa, vaikka Suomessa käyttäjät ovat maantieteellisesti harvassa laajalla alueella.

Modeemista laajakaistaan

Kauppisen perhe vaihtoi modeemiyhteyden nopeampaan laajakaistaan heti, kun se oli Ahmaksen kylällä mahdollista. Perheeseen kuuluu mies Mika ja neljä lasta. ”Keskustelin uudesta yhteydestä ensin Ahmaksen kyläseuran sihteerin kanssa, jonka jälkeen kysyin lisätietoja Oulun Puhelimelta”, Kaupiset kertovat alkutaipaleesta. Utajärven kunta oli koonnut asiasta tietopaketin ja myös paikallislehti kertoi uudesta laajakaistan hankintamahdollisuudesta.

Sanna Kauppinen kertoo, että Ahmaksen kylältä löytyi heti ainakin kymmenen taloutta, jotka olivat valmiita siirtymään laajakaista-aikaan. ”Itse arvostan laajakaistassa eniten nopeutta”, toteaa Kauppinen. Paikallisen puhelinyhtiön asentajat huolehtivat asennuksen käyttövalmiiksi ja kävivät myöhemmin tarkistamassa taajuusasetukset. ”Olemme tyytyväisiä langattomaan laajakaistaamme, joka toimii alkuvaikeuksien jälkeen moitteettomasti”, hän sanoo.

Netti tuo kaupan lähelle

Suomalaiset käyttävät jo tottuneesti Internetiä pankkiasioihin ja sähköposteihin, nämä Sannakin listaa heti ensimmäisiksi käyttötarpeiksi. ”Internetistä löytyy oikeastaan mitä vain. Löydän tietoa vauva-asioista, koirista, autoista ja sairauksista. Niin ja saanpa sieltä verratonta vertaistukeakin ympäri Suomen”, hän toteaa iloisesti.

Sannalla ole aikaa eikä kiinnostusta lähteä Ouluun saakka vaate- tai kenkäostoksille. ”Olen huomannut toimivammaksi tavata tilata tarvitsemani tuotteet netistä”, hän kertoo ja lisää olleensa tyytyväinen nettipalveluihin. ”Jos joku vaate ei olekaan sopiva, on se helppo lähettää asiakaspalautuksena ja vaihtaa sopivaan kokoon”. Tilatut tavarat tulevat kotiovelle tai Rokuan postipisteeseen Postin toimittamana.

Kauppisen perheen lapsista vanhin on vasta esikouluiässä, joten heidän nettisurffailuun on vielä vähäistä. Lapset käyttävät Internetiä lähinnä pelaamiseen. ”Virustorjuntaohjelmat on hoidettu kuntoon, enkä availe utoja sähköpostiin saapuneita viestejä vaan laitan ne suoraan roskakoriin”, toteaa Kauppinen.

Seuraavaksi Sanna Kauppinen suunnittelee messengeriin tutustumista, sillä muutamat tutut sitä jo käyttävät. ”Tarkoitus on lähettää digikuvia ystäville”, hän kertoo. Valokuvamuistioita onkin kertynyt koneelle useita, niitä hän tulostee käteväällä monitoimilaitteella. ”Nettiä on kiva ja turvallinen käyttää, kunhan vain tietää mitä tekee ja millä sivuilla liikkuu”, hän tiivistää.

WIMAX – langatonta laajakaistaa

Wimax tarkoittaa 3,5 gigahertsin taajuudella toimivaa radiotekniikkaa, joka mahdollistaa nopean laajakaistayhteyden toimittamisen langattomasti niille alueille, jonne normaalin laajakaistan toimittaminen ei ole mahdollista. Kantomatkana on kymmeniä kilometriä ja suoraa näköyhteyttä tukiasemien välille ei tarvita. Tekniikka soveltuu myös kaapeloimattomiin kohteisiin esim. vapaa-ajan asuntoihin tai uusiin omakotitaloihin.

Verkon kautta voidaan tarjota data-, puhe- ja digi-tv-palveluita. Plussapuolena voidaan mainita myös parempi suoja ukkoselle kuin tavallisessa laajakaistassa.

Wimax -tekniikassa asiakkaan kiinteistöön asennetaan langaton asiakaspäätelaite, johon voi kytkeä esimerkiksi kodin lähiverkon. Asiakkaan päätelaitteesta on langaton radioyhteys operaattorin mastossa sijaitsevaan tukiasemaan. Nämä operaattoreiden asentamat WiMax -tukiasemat pyritään sijoittamaan keskeisille paikoille nykyisiä GSM-tukiasemamastoja hyödyntäen.

Asiakaslaitteessa antenni on integroitu samaan pakettiin radion kanssa ulkoyksiköksi, johon sisätiloihin sijoitettava pieni virtalähdeyksikkö syöttää datan ja virran ulkoethernet-kaapelia pitkin. Tietokone kytke-
tään tavallisella ethernet -kaapelilla sisäyksikköön. Tällä hetkellä yhteys on langaton vain ulkoyksikölle
asti ja tietokoneesta (reitittimestä tms.) tulee löytyä normaali RJ-45-verkkoliitäntä. Tarkat asennusohjeet
tulevat laajakaistapakettin mukana ja voit myös kysyä asennuspalvelua.

Baanan nopeusluokat ja hinnat:

Baana Langaton laajakaista 512/512 kbit/s 25 €/kk
Baana Langaton laajakaista 1 M/512 kbit/s 33 €/kk
Baana Langaton laajakaista 2 M/512 kbit/s 47 €/kk

Kytchentätarjous 0 € (norm. 99 €)

Wimax –asiakaspäätelaite

Langaton päätelaitepaketti koostuu kahdesta osasta:

- tietokoneen lähelle sijoitettavasta sisäyksiköstä ja
- ulos asennettavasta ulkoyksiköstä (antenni).

Päätelaitetarjous 490 € (norm. 613 €)

Päätelaitteen vuokra 25 €/kk

Baana Langaton laajakaista sisältää:

- Julkinen dynaaminen IP-osoite (4 kpl)
- Sähköpostiosoitteet (4 kpl, kooltaan 30 Mt)
- www-kotisivut (50 Mt)
- Selainposti
- Sanakirja
- Sähköpostin spam-suodatus

LISÄPALVELUT

Virustorjunta

Kaikkiin laajakaistatuotteisiimme on saatavilla F-Securen Anti- Virus sekä F-Securen henkilökohtainen FireWall-ohjelmisto. Palvelu hakee viimeisimmät palomuu- ja virustorjuntapäivitykset automaattisesti tietokoneellesi, ilman että sinun tarvitsee siitä erikseen huolehtia.

Virustorjunta- ja palomuuripalvelu 5,49 €/kk sekä virustorjuntapalvelu 3,78 €/kk.

Kysy lisätiedot ja saatavuusalue Oulun Puhelimen ilmaisesta palvelunumerosta **0800 300 400** tai **www.opoy.fi**.

BAANA LANGATON LAAJAKAISTA MUUTTI PUDASJÄRVELLE .

Baana Langaton laajakaista on WiMAX-tekniikalla toteutettu palvelu, jolla asiakkaat saavat laajakaistan myös niille alueille, jonne normaalin laajakaistan toimittaminen ei ole mahdollista. Se sopii myös kaapeloimattomiin kohteisiin esim. vapaa-ajan asuntoihin ja uusiin omakotitaloihin.

Hinnat:

512/512 kbit/s **25,- €/kk**
1 M/512 kbit/s **33,- €/kk**
2 M/512 kbit/s **47,- €/kk**

Wimax -asiakaspäätelaite 490 €
(norm. 613 €), vuokra 25 €/kk

Ota Baana WiMAX -laajakaista meiltä, saat asennuksen hintaan 80 €
(norm. 130 €)

Matkat ja mahd. tarvikkeet veloitetaan erikseen.

Langaton päätelaitepaketti koostuu kahdesta osasta: • tietokoneen lähelle sijoitettavasta sisäyksiköstä ja • ulos asennettavasta ulkoyksiköstä (antenni).

Päätelaitepaketti sisältää ulko- ja sisälaitteyksikön sekä 15 m:n ulkokaapelin ja 1,5 m:n lähiverkkokaapelin.

Liittymis- tarjous:

0 €
(norm. 99 €)

Oikeudet hinnamuutoksiin pidätetään.

**SAATAVANA LÄHES KOKO
PUDASJÄRVEN
ALUEELLE!**

KOILLIS-TELE

KAUPPATIE 3, 93100 PUDASJÄRVI,
P. 08-821 620, 044-547 0703, HUOLTO 0440-821 620
MYynti - ASENNUS - HUOLTO

Laajakaistasta moottoritie!

Oulunkaaren ICT-valmennushanke järjestää

Kansalaisvalmennuksen

Livon koululla lauantaina 17.6. klo 12-15

Valmennuksessa käsiteltäviä asioita:
Internetin palvelut ja asiointi Internetissä
Tiedonhaku Internetistä
Oulunkaari.info -palveluportaali
Tietoturva

Valmennus on maksuton ja kaikille avoin.
Ilmoittautumiset Pohjantähden neuvontaan, puh.
(08) 8202 386.

Ilmoittautumiset valmennukseen 4.6.2006
mennessä.

Lisätietoja:
kouluttaja Jenny Kangas, GSM: 040 537 2852

Uusi vuosi vaihtui tunnelmallisesti Männikönmaalla

Oli todella hienoa ajella lumisateessa autolla Männikönmaata kohti vasta aurattua tienuraa, jonka molemmiin puolin oli harvakseltaan komeasti palavia jätäkankynttilöitä. Matkaajilta pääsi väkisinkin useampi ihastunut kommentti.

Autolla pääsimme Aintionojan varteen, josta matka jatkui kelkkakyydillä tai kävellen perille asti. Koko matkan saimme ihailla jätäkankynttilöiden räitsevää loistoa. Perille päästyämme löysimme Männikönmaan isännän, Valten, isännöimässä useampi kymmenpäistä vierasjoukkoa talkoolaistensa kera. Mökin pihamaa oli myös täynnä jätäkankynttilöitä valaisemassa pimeää tienoota metsän keskellä.

Vuoden vaihdetta odotellessamme herkuttelimme makkaralla ja kahvilla lisukkeineen, kuunteelimme Männikönmaan isännän ja Livon kyläpäällikön puheita sekä kauhistelimme sängyn päälle kerättyjä raketteja, joita useampikin oli tuonut mukanaan. En tiedä laskiko kukaan rakettien todellista määrää, mutta melkoinen rojo niitä oli kertynyt.

Hieman ennen puolta yötä väki kerääntyi metsässä aukion laitaan odottamaan rakettien ampumista. Kun räiske alkoi, niin olisi siinä varmasti ollut kadehdittavaa kurenalustalaisillakin (joilla oli oma ilotulitukseensa), sillä raketteja riitti aikaansaamaan melkoisen pitkän räiskeen Männikönmaan tummalle taivaalle.

Vuosi vaihtui todella miellyttäväsi, kiitos siitä Männikönmaan isäntä- ja talkooväelle. Toivottavasti vielä joskus saa kokea samanlaista.

Livon maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia

Aloitimme käsityöillat tammikuussa livolaisten pirteissä.

Helmikuun 12. päivä järjestimme retken Ouluun Käsityömessuille. Mukana oli naisia 24 ja muutama muu messuille lähtijä. Reissuun lähdettiin Honkasen liikenteen bussilla. Perillä messuilla olimme useita tunteja ja kaikilla oli aikaa tutustua messujen antimiin todenteolla. Uusia ideoita löytyi varmasti kaikille. Muutama aivan uusikin käsityön/askartelun aihe löydettiin: mm. räsyvirkkaus, värjätyistä pajunlastuista tehdyt askartelutyöt ja Japanilainen bunkakirjonta. Muita kiinnostavia aiheita oli mm. paju- ja huovutustyöt ja paljon paljon muutakin aiheeseen liittyvää oli messuilla myynnissä ja nähtävillä. Ennen kotiinlähtöä pysähdyimme vielä syömään vatsamme täyteen Merikosken Lasaretti ravintolassa. Virkistävä reissu naisten toimesta.

Käsityömessuväkeä (Kuva: Virve Stenius).

Maa- ja kotitalousnaisten Yleinen kevätkokous pidetään huhtikuulla. Suunnitellaan kesän tapahtumia ja syksyn toimintaa.

Livon maa- ja kotitalousnaiset täyttävät tänä vuonna 80 vuotta yhdessä Livokkaan ent. Maamiesseuran kanssa. Juhlat järjestetään kesäpäivän yhteydessä.

Aurinkoista kevättä kaikille!

Maatalousnaiset

Äitienpäivä 2006

Äitienpäiväksi 14.5.2006 on suunnitteilla äitienpäiväretki Ranuan eläinpuistoon. Livokas ry järjestää linja-autokyydityksen Livon koululta Ranualle sekä lounaan eläinpuiston ravintolassa. Retkellä mahdollisuus tutustua eläinpuiston asukkaisiin sekä tehdä ostoksia esim. Fazerin myymälässä.

Lounaan hinta ei ole vielä lehden painoon mennessä tiedossa ja matkan hinta riippuu lähtijämäärästä (hintaa 10 – 20 €/hlö).

Mikäli haluat mukaan Livokkaan äitienpäiväreissulle, niin kirjoita nimesi Livon kioskillä olevaan ilmoitautumislistaan **6.5.2006 mennessä**. Ilmoita samalla myös mahdolliset ruoka-aineallergias.

Tässäpäis olisi myös oiva äitienpäivälahjavinkki isille...

Viedä äiti syömään Ranualle!

P.S. Retkelle ovat kaikki tervetulleita!

Aitto-ojan kalaveden osakaskunta

LUPAHINNASTO JA RAJOITUKSET Voimassa 15.4.2006 – 10.4.2007

Lupamaksu lunastettava myös alle 18 v. sekä yli 65 v.

Osakkaat ja vakituisesti alueella asuvat:

Pyydysmerkki, joilla merkitään verkot, katiskat ja pikkurysä

* verkkoja enintään 8 kpl, katiskoiden määrää ei rajoiteta

Virvelöinti (uistelu)

* kalakiintiö: kirjolohi tai taimen yht. 2 kpl/vrk

Ravunpyynti: mertoja 20 kpl/hlö

Koukkupyyntiosakkaat:

* iskukoukut sallittu 10 kpl/talous

* iskukoukut sallittu 10 kpl/huvilanomistaja

Tuulastus:

* sallittu ainoastaan Aittojärvässä, lammissa sekä jokialueen suvantopaikoissa

Vesilintujen metsästys, osakkaille, vesialueet:

MAKSU

2 €/kpl

2 €/kpl

sisältyy ostettuihin lupamaksuihin

sisältyy ostettuihin lupamaksuihin

sisältyy ostettuihin lupamaksuihin

Vieraspaikkakuntalaiset, joilla vesiosuus:

Pyydysmerkki, joilla merkitään verkot, katiskat ja pikkurysä

* pyydysten määrä enint. 4 kpl, koukkupyynti, iskukoukut sallittu 5 kpl

Virvelöinti (uistelu)

* kalakiintiö: kirjolohi tai taimen yht. 2 kpl/vrk

Tuulastus:

* sallittu ainoastaan Aittojärvässä, lammissa sekä jokialueen suvantopaikoissa

Vesilintujen metsästys, osakkaille, vesialueet:

2 €/kpl

lupamaksut sis. ostettuihin lupamaksuihin

10 €/kesäaika

sisältyy ostettuihin lupamaksuihin

Vieraat (myydään vain alla olevat luvat):

Pyydysmerkki

* pyydysten määrä enintään 4 kpl

Virvelöinti (uistelu)

* kalakiintiö: kirjolohi tai taimen

Vesilintujen metsästys: vieraslupa, vesialueet

3 €/kpl

5 €/vrk 10 €/kk 15 €/kesäaika

yht. 2 kpl/vrk 2 kpl/vrk 2 kpl/vrk

5 €/pv 10 €/kk 15 €/metsästyskausi

Pyyntirajoitukset:

* Hauen kutuaikana verkkoja enintään 5 kpl / talous (verkkojen silmäkoko 40 mm tai suurempi)

* Isorysäpyynti on kielletty myös osakkailta

* **Koukkupyynti kielletty 10.4. – 31.5.06. Vuonna 2007 kielto voimassa 10.4.2007 – 31.5.2007**

* Isorysä-, pikkurysä-, paunetti- ja koukkulupia ei myydä vieraille

* **Istutusalueella matosyöttien käyttö kielletty**

* Pilkkiminen kielletty niva- ja koskipaikoissa (kalastuslaki)

* Alamittaisen harrin ja taimenen pyynnistä peritään ylim. viehemaksu 10 €

* Luvattomasta kalastuksesta peritään pyydysten lunastusmaksu 30 €/henkilö

Rauhoitukset:

* Rauhoitusalue Aittojärvi, Hetteenlahti

* Kalojen istutuspaikat Livojoessa 0,5 km istutuspaikasta molempiin suuntiin, 10 vrk istutuksesta, kuitenkin enintään 18.6.2006 saakka.

Aitto-ojan kalaveden osakaskunnan kalastusalue:

Livojoki Vääräkoskelta Iijokeen. Iijokea vähäinen osa Livojokisuussa, Aittojärvi, Aitto-oja, puoli Etelälampea, Eteläoja, Lauttasenlampi, Lauttasenoja, Vellisenlampi, Kankaisenlampi, Matalalampi, pieni Viianlampi, Närhinlampi, Närhinoja, osa Vasikkalampea, osa Ritvanojaa, Taivallampi, Pikkukatainen, Voilammet, Voilamminoja, Männikönlampi, Takalampi, Saarilampi, osa Aintionojaa.

Luvanmyyjät:

Mertsu Stenius, Martti Nissi, Livojoen leirintäalueen henk.kunta, Seppo Rensujef, Kalevi Illikainen, Jouko Koivukangas, Pentti Marikainen, Simo Pihlaja, Seppo Kuha ja Matti Piri.

Aitto-ojan kalaveden osakaskunta

Livolaiset aktiivisia sivukylien ikäihmisten palvelujen kehittämisessä

Livo on ollut Hetekylän ohella Pudasjärven kohdekyliä seitsemän kunnan Ikäihmisten pärjääminen haja-asutusalueilla - hankkeessa. Hanke toteutettiin 1.5.2003 – 30.5.2005. Livolaisten aktiivisuus näkyy hankkeen keskeisten kehittämiskohteiden toteutumisessa.

Livolaiset kehittivät yhteistyössä hankkeen työntekijöiden kanssa Yksilöllisen pärjäämissuunnitelman. Peruslivolainen, myönteinen pärjäämisen henki näkyy Yksilöllisen pärjäämissuunnitelman sisällössä. Ideana on kirjata pärjäämissuunnitelmaan kaikki pärjäämistä edistävät hyvällä mallilla olevat asiat sekä huolta aiheuttavat asiat. Pärjäämissuunnitelmasta valmistui painotuote, jonka sisällöstä ja ulkoasusta on tullut runsaasti positiivista palautetta myös Pudasjärven ulkopuolelta. Pärjäämissuunnitelmia on pyynnöstä toimitettu mm. Vanhustyön keskusliitolle, Kaakkois-Suomeen Palvelutorihankkeelle sekä eräille muille alueellisille vanhustyöhön liittyville kehittämishankkeille. Pärjäämissuunnitelma on herättänyt kiinnostusta myös yliopistojen gerontologisen sosiaalityön laitoksilla.

Pärjäämissuunnitelma toimii Pudasjärvellä yksityisten kylillä tuottamien ja kaupungin palvelujen kehittämisen välineenä. Livolla asuvien ei kannata jättää Pärjäämissuunnitelmaa pölyttymään pöytälaatikkoon, vaan ottaa se rohkeasti käyttöön. Jos Livolla koetaan yksilöllisissä tilanteissa tarvetta keskustella pärjäämisestä ammattihenkilön kanssa, voi ottaa yhteyttä alueen kotihoidon työntekijöihin. Pärjäämissuunnitelma on erinomainen väline keskustelun pohjaksi.

Ikäihmisten pärjäämishankkeesta on laadittu raportti kunkin hankekunnan kehittämiskohteista. Laajasta aineistosta on tekeillä tiivistelmä, jossa livolaisten aktiivinen panos nousee esille.

Hankekumppanuus jatkuu

Pärjäämishankkeessa tärkeiksi koettujen kohteiden kehittäminen jatkuu Kumppanuushankkeena, jossa Livon kylä on mukana. Hankkeen tavoitteena on verkottumisen avulla nykyistä laajemmin toimijaverkoston kiinnittäminen vanhusten palvelujärjestelmään paikallisesti ja seudullisesti. Hankkeella pyritään osallistaa vastaamaan ”Koko kunta ikäihmisten asialle” – valtakunnallisen vanhuspalvelujen laatusuosituksen haasteisiin. Näyttäydymme mm. näissä merkeissä Livolla 19.4.2006.

Tuula A. Tolkkinen
projektityöntekijä

Kerttu Lohilahti
vanhus- ja vammaispalvelujen toimialajohtaja

Tietotuvan työntekijä

Jarmo Lauri
(Kuva: Valentina Anttila)

Olen Jarmo Lauri, 30v. ja asun Yli-Siuruan ja Asmunin ”välissä”. Olen sähköasentaja, en tosin ole tehnyt sitä työtä koskaan ammatikseni. Harrastan ulkoilua sekä jonkin verran musiikinkuuntelua ja lukemista. Aloitin työskentelyn täällä Livon tietotuvalla helmikuussa.

Hyvää kesän odotusta kaikille

Toivoo,

Jarmo

Kansalaisopiston toimintaa Livolla 2006

Tammikuulla 2006 alkoi Livon koululla kädentaiteiden opiskelu. Vuorossa olivat nyt puutyöt ja huovutus:

- Monenlaista huopikasta, liinaa, hattua, taulua ym. Seija Vuolannon opeilla syntyikin! ”Porotytöt” Virve ja Minna muovailivat (huop.) villoista hyvännäköisiä poronsarvilakkeja! Opiskelijat olivat n. 10 – 80 vuoteen. Mukava siellä oli ilta viikossa harrastaa hausassa seurassa. Vanhat pyykkilaudatkin pääsivät arvoiseensa hommaan – työkaluksi huovutuksessa!
- Puutyökurssille ilmoittautui 4 miestä ja 4 rohkeaa naista (valitettavasti yksi perui).
- Oli koneita moneen lähtöön, joita piti oppia käyttämään. Opettajamme Markku Rajala piti ensitunnilla meille oppitunnin koneiden käytöstä ja käyttöturvallisuudesta. Me tytöt teimme vain yhtenä iltana viikossa ja sen mukaiset olivat aikaansaannoksemme. Miehet taisivat työskennellä päiväkaudet ja saivat paljon töitä valmiiksi. Kurseilla syntyi pirttikalustoja, halonkantotelineitä (n.20), jakkaroita, kaappeja, kenkätelineitä, kukkatukia, arkkuja ym.
- Oli mukava oppia käsittelemään koneita – eikä tarvinnut pelätä, että räjähtävät käsiin. Pölyistä hommaa! – ei huonoille keuhkoille sopivaa. Puutyöt sopivat niin naisille kuin miehillekin. Ei kannata arkailla kurssille menoa! Uusia kurssejakin suunniteltiin mm. hopeakorukursseja, kivikoruhiontaa, keramiikkaa, huovutusta, ym (Mielenkiintoista oli opettaja Markku Rajalan juttelu Työpajasta! Työpaja pitäisi sisällään monenlaista työtä – ohjattuna: Asia on vielä suunnitteluvaiheessa!). Talvi siinä on vierähtänyt – kesää kohden on kallellaan. Toivottavasti kuukauden kuluttua vedet virtaavat – vapaana kahleistaan! Joutsenet kaklattaa ja myös kurki huutaa tuloaan!

Seija ja Terttu muokkaavat huopahattua.

Kauko mittailee tekemäänsä lehtitelinettä.

Hyvää kevättä kaikille!

tv. yksi opiskelija

Rauhanyhdistyksen kuulumisia

Rauhanyhdistyksen toimintakausi käynnistyi vuosikokouksella, joka pidettiin Hakosaaressa 26.2. Kokouksessa suunnittelimme myös tulevaa toimintaa siten, että lähetysseurat ovat huhti- ja marraskuussa sekä kesäseurat heinäkuussa. Lisäksi pidämme seuroja, lauluseuroja ja myyjäisiä. Pyhäkoulutoimintaa jatkamme entiseen tapaan yhteistyössä Yli-Livolaisten kanssa. Perinteinen kesäretki tehdään ennen juhannusta mahdollisesti Rovaniemen suuntaan.

Kevätkauden ensimmäiset lauluseurat olivat Hakosaaressa maaliskuun 12.päivänä ja Pöyhölään kokoonnuimme seuroihin 26.päivänä. Siellä seurapuhujana oli Iivari Jurmu.

Soile

Välittäjäorganisaatiotoiminnasta potkua seuratoimintaan!

Suomen Nuoristoseurojen Liitto ry toimii Sykettä seuratoimintaan! –välittäjäorganisaationa yhteistyössä Sos.dem. Työväentalojen Liitto ry:n, Kansan-talojen Liitto ry:n ja Maaseutukeskusten Liitto ry:n kanssa Pohjois-Suomen tavoite 1 –alueella toimenpidekokonaisuudessa 3.3 Työllisyyden edistäminen ja työttömyyden ehkäiseminen aikavälillä 1.1.2004 – 31.12.2006. Pohjois-Suomen tavoite I –alueen Sykettä seuratoimintaan! –välittäjäorganisaatioissa toimii kymmenen (10) toiminnallista osaprojektia, joista kuusi (6) toimii Lapissa, kolme (3) Pohjois-Pohjanmaalla ja yksi (1) Keski-Suomessa:

- Jutarinki ry/Sodankylä, Kitiseltä Sompioon –projekti 1.1.2005 - 30.9.2006/Lappi
- Kelontekemän Työväenyhdistys ry/Kittilä, Sykettä kelontekemään 1.6.2005 - 30.9.2006/Lappi
- Kolarin Nuorisoseura ry/Kolari, Satavuotias-perinteestä eväitä toiminnan kehittämiseen 1.12.2004 - 30.9.2006/Lappi
- Kymönkosken Nuorisoseura ry/Viitasaari, Taidetalo tuottavaksi –projekti 1.6.2005 - 30.9.2006/ Keski-Suomi
- Ladyt lauteilla ry/Rovaniemi, Leipää kulttuurista –projekti 1.12.2004 - 31.12.2005/ Lappi
- Livokas ry/Pudasjärvi, Livon palvelut paranevat 1.10.2004 - 30.9.2006/Pohjois-Pohjanmaa
- Pyhäjärven Nuorisoseura ry/Pyhäsalmi, Ponnistus 1.6.2005 - 30.9.2006/Pohjois-Pohjanmaa
- Sydänmaan Kyläseura ry/Kärsämäki, Larpin syke 1.1.2005 - 31.3.2006/Pohjois-Pohjanmaa
- Tornion Järjestöyhdistys ry/Tornio, Uusi polku –projekti 1.11.2004 - 30.9.2006/Lappi
- Vojakkalan Nuorisoseura ry/Tornio, Sykettä Kylälle ja Seuralle 1.11.2004 - 30.9.2005/Lappi

Välittäjäorganisaation rooli pienten toimijoiden toimeenpanossa merkitsee vastuuta toimijoiden ohjauksesta asiantuntijuudella ja koulutuksella että hallinnollisella ja taloudellisella tuella.

Livokas ry/Pudasjärvi, Livon palvelut paranevat 1.10.2004 - 30.9.2006/Pohjois-Pohjanmaa Osaprojektin tavoitteena on kehittää ja ylläpitää palvelutoimintaa kyläläisille ja lujittaa näin kylähenkeä yhteisesti hyväksi koettujen ja kylää monipuolisesti palvelevien toimintojen myötä. Tarkoituksena on tarjota palveluja tietotuvassa mm. opastamalla kyläläisiä tietotekniikan käytössä sekä ylläpitää kirjastoa ja kyläkioskia. Hankkeessa on tuotettu myös kotipalvelua Livon ikäihmisille ja lapsiperheille. Toimintoihin on työllistetty henkilöitä ja näin edistetty alueen työmarkkinoita ja tarjottu työllistetyille mahdollisuus työelämässä etenemiseen. Toimijoille on järjestetty myös tarvittavaa koulutusta. Livokas ry on toista kertaa välittäjäorganisaatiotoiminnassa mukana ja on näin voinut edesauttaa ja virkistää kyläyhteisönsä asukkaiden viihtymistä omalla kotiseudullaan. Paikkakunnan aktiiveja tarvitaan toimijoiksi ja heille kannattaa kyläyhteisössä antaa kaikki kannustava ja tarvittava tuki, että jaksavat tehdä vapaaehtoistyötä tulevaisuudessakin kyläyhteisössään.

Välittäjäorganisaatiotervehdyksin,

Maria-Liisa Malvalehto, projektipäällikkö

Puhelinäänestykselläkö kylille töitä?

Kaupunkikylät on nyt kiertänyt melkein kaikki kyläyhteisöt ja päällikkönsä Kari Tykkyläisen avustuksella yhdessä kyläläisten kanssa kerännyt erilaisia kehittämisideoita ja visioita tulevaa EU- hanke/rahoituskautta silmällä pitäen. Me olemme nyt televisiosta oppineet tekstiviesteillä tiputtamaan pariskuntia, ihmisiä, kohtaloita, niin mikseipä kyliäkin voisi hyljätä ”tekstareilla” kaupunkimme kehitysstrategiasta.

Ajatusleikkiähän voi käydä ja toivottavasti kylillä, että keskustassa käytäisiinkin sitä sen kehittävässä merkityksessä. Mikäli tähänastiset visiot lähtisivät hankkeistumaan, olisi meillä parin vuoden päästä yli kolmekymmentä uutta työpaikkaa ”laitakaupungilla”. Mutta, mikään ei tule itsestään, eikä ilmaiseksi. On oltava tarve, into, omaa rahaa, yhteistyöhenkeä, tahto illoita, jos vaikka naapuri saisikin mahdollisesti hankkeen kautta työpaikan. Kateus joutaa suohon. Tässä ehdokkaat:

Kuva: Kari Tykkyläinen

Ala-Siurua. Siuruan työväentalosta kyläpalvelutalo, jossa toimii yrittäjä(mahd. kylän ulkop.) huolehtien matkailijoista, kylän palveluista (siivousrengas, vanhusten ruokapalvelu, markkinointi mm.) 2 työpaikkaa.

Siurua. Turvekammikylä (viisi kammia ja turvekappeli), Pudasjärvi- Ranuatien varressa turvekahvila. 2 työpaikkaa/6kk.

Livo. Livon kylätalossa kauppa, kirjasto, kutomokoulu lomalaisille, opettajina kylän ikääntyneet ”mattolasiantuntijat”, pihassa ainutlaatuinen vanhanajan kiikkupuisto. 3 työpaikkaa.

Suvanto. Kylätalossa majoitus ja ruokapalvelut hevosvaeltajille ja leirikouluille. 1 työpaikka.

Pintamo. Veneilypalvelut, kalastus, seminaarit, pienmuseotoiminta. 2 työpaikkaa.

Puhos. Nuottapalvelut ryhmille, hunajaiset elintarvikepalvelut, mökkiläisille myytävät huoltopalvelut. 2 työpaikkaa.

Ervasti/Kurki. Virkistyskalastuspalvelupiste osakeyhtiö tai osuuskunta periaatteella, 1 työpaikka.

Jonku. Kuten edellinen, mutta majoituspaikkana turistille Paukkerinharjun koulu. Lähiruokamyynti. 1 työpaikka/6kk.

Hetekylä. Hetepirtti, kahvila/näyttely, lähiruoka, kauppapalvelut. 1 työpaikka/6kk.

Sarakylä. Siivous ja palveluringit, vattumarkkinoiden sekä parkkuutapahtuman suurellistaminen, Kouvan Kievarin kulttuurin hyödyntäminen. 4 työpaikkaa.

Hirvaskoski. Hevosvaelluskohde, (hevosvaelluspalvelu vaatii n.7-10 hevosta ja pari ohjaajaa), kalastuspalvelut. 2 työpaikkaa/6kk.

Kipinä. Erilaiset poro ja kalastuspalvelut, lähiruoka, yhteistyö Kierikin kanssa (Yli-Ii majoittaa, Kipinä opettaa kalastamaan). Karavaanari alue. 3 työpaikkaa.

Syötekylä. Ympäristön kohentaminen, ohjelmapalvelut, majoitus/kyläseura. 3 työpaikkaa.

Aittojärvi/Vengas. Hevosvaelluskohde, osakeyhtiö tai osuuskuntapohjainen lomapalvelukeskus. 1 työpaikka.

Marikainen. Kylätalopalveluiden tuottaminen, kalastuskurssit, majoitukset. 1 työpaikka/6kk.

Korpinen. Jaurakkajärven kylätalosta korpilotelli ja lomaparatiisi hiljaisuutta rakastaville eränkävijöille. 2 työpaikkaa.

Taipaleenharju. Tuulimyllykylä, kahvila, museo, 2 työpaikkaa/6kk

Iinattijärvi. Muikkufestivaalit, 1 työpaikka/6kk

Kaikki tämä on meidän ja paljon muutakin, jos vain panemme toimeksi ja käytämme rahoittajien tarjoamat eurot hyväksemme. Ehkä sitä tekstiviestiä ei sittenkään kannata minulle lähettää, pidetään kaikki kylät kilpailussa tulevaisuudessa mukana.

Kaupunkikylät/Tykkyläinen

Ps. Parasta palautetta on huomiot, mitä kaikkea edellä olevasta jäi pois.

Kotiapu ja palveluseteli

Tämän vuoden alusta Pudasjärven kaupungin perusturvalautakunta nosti palvelusetelin tulorajaa ja Livokas ry:ssäkin oltiin toiveikkaita uusien tulorajojen toimivuuden suhteen. Livokas ry hakeutui ja hyväksyttiin palveluiden tuottajaksi.

Ajatuksena oli palkata avoimilta työmarkkinoilta kotiaputyöntekijä niin, että joku saisi vakituisen työpaikan ja livolaiset vakituisen kotiapulaisen. Aikaisemmilla tavoilla toteutettuna kun on voinut työllistää työntekijää korkeintaan vuodeksi kerrallaan ja asiakkaat ovat saaneet opettaa vähän päästä uudelle henkilölle tavat toimia heidän talouksissaan.

Palvelusetelissä ajatuksena on se, että kaupunki tukisi eläkeläistä tietyllä osuudella (esim. siivoustyössä 10 €/h) yksityiseltä yrittäjältä tai yhdistykseltä ostamastaan palvelusta.

Kokemus on kuitenkin osoittanut sen, että vaikka Livolla ei monillakaan eläkeläisillä ole kovat tulot, niin kuitenkin kenelläkään ei näytä olevan oikeutta saada palveluseteleitä käyttöönsä. Syynä on useimmiten varallisuus. Eläkeläisen omana asuntonaan käyttämää rakennusta ei lasketa varallisuuteen, mutta maapinta-alat rakennusten ympäriltä kylläkin. Täällä sivukylillä kaikilla tahtoo olla sen verran maaomaisuutta, ettei palveluseteli toimi täällä vielä.

Todennäköisesti perusturvalautakunta tarkistaa varallisuusrajaa ensi vuodeksi, mutta tänä vuonna yritämme vielä saada siivousrinkiä pystyyn tai muuten pitkäaikaistyötöntä töihin. Palvelun tarvetta tällä kylällä on.

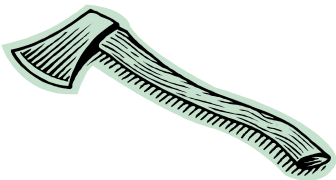
Anni-Inkeri

Metsätoissa lapin suurissa savotoissa

Syksyllä 1951 joukko Livon kylän nuoria miehiä piti juttutuokiota Naavalan pirtissä, vaihdettiin kuulumisia, kuinka hyvissä hankkeissa ja minkälaisissa savotoissa on puuta kaadettu, karsittu, kuorittu ja pantu ristikolle. Siihen aikaan ei ollut pulaa ansiotyöstä, työtä riitti kaikille halukkaille, jotka ei pelänneet kovaa ja raskasta metsätyötä. Puskaradio tiesi kertoa Lapin suurista savotoista, siellä tarvitaan työmiehiä, taksat on hyvät, kun vaan antaa kirveen heilua ja pokasahan laulaa. Tuntui oikeastaan jännältä, että jos mekin lähtisimme Lapin erämaihin vihreää kultaa vuolemaan. Aikansa siinä erivaihtoehtoja puntaroidessa, päätettiin että, nyt sitten lähdetään näiltä kairoilta hiukan kauemmaksi, pois näiltä tutuilta tantereilta.

Seikkailun halu ja kaukaiset, Lapin erämaat panivat nuoriin miehiin vipinää, kauan ei enää vitkasteltu, oli lokakuun 15. päivä kun alettiin pakata reppuja ja sitten aamulla postiautoon, joka vei Kurenalle. Minua ei tälle reissulle mukaan kelpuutettu, oli jonkun jäätävä pirttiä lämmittämään, se **joku** olin minä. - No, ehkäpä sitten joulun jälkeen. Siihen aikaan matkalaisilla ei ollut mihinkään kiire. Aamulla, kun pääsi joskus Kurenalle, lorvi siellä sitten päivää, yö vietettiin Vanhalan Sakarin pirtissä, aamulla Rovaniemen postiauto lähti klo, 05:00, ollen sitten perillä aamupäivällä, että paripäivää kesti silloin matka Rovaniemelle. Nykyisin, kun istuu auton rattiin, matka kestää noin kaksi tuntia.

Bussi parkkeerasi linja-autoasemalle. Asemarakennus oli sodan aikainen vanha parakki rähjä, hyvin siellä kaikki toimi, oli menijää ja tulijaa, bussit toivat ja veivät matkustajia, enimmäkseen savottamiehiä. Sinne parakkiin sitten pojatkin astelivat. Sisällä oli melkoinen vilske, oli tukkijätkää, hevosmiehiä, mustalaisia ja järjestyspoliisi tietenkin, lestinheittäjistä puhumattakaan. Paikka oli senaikainen työvoimatoimisto. Ei siinä pojat pitkään ehtineet ihmetellä elämää linja-autoasemalla, kun eräs asiamies tulee kyselemään, - Onkos nuoret miehet työnhaussa? Siihen pojat vastaa, että kyllähän tänne on sitä varten tultu. - Minkälaisista töistä olisi kyse? - Tietöistä ja metsätoista Pelkosenniemen ja Kemijärvellä. Niinpä sitten pojat, hetken mietittyään, ottivat pestin ja nousivat jälleen bussiin, matka jatkui nyt kohti Kemijärveä.

Aikanaan, monen tunnin ajon jälkeen viimein bussi pysähtyi Hirvivaaran pysäkillä, pieni kyläpahanen, Kauppalan tuntumassa. Kyllä silloin pojista tuntui, että ollaan kaukana kotoa, mutta kuinkas ollakaan, muoti ja kulttuuri oli tullut myös tänne Itä-Lapin kaira. Heti pojat huomasi, kun tytöt ja nuoret naiset astelivat nailonsukissa, saumat suorina, kovassa pakkasessa. Pojat vain tuumii, eiköhän se hiukan palele.

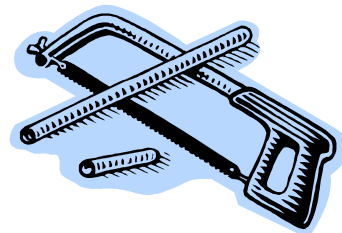
Lähdettiin siitä sitten kortteeripaikkaa katsomaan, sehän oli kuin olikin omakotitalo, yhtiöt vuokrasivat taloja työmiestensä majoitukseen, majapaikka tuntui aivan mukavalta senaikaiseen asumustasoon. Koska oli jo ilta, käytiin vain työmaa katsomassa ja sitten murua rinnan alle. Jokainen valitsi itselleen sopivan makuupaikan ja tuutumaan, aamulla alkaa sitten työt metsäautotien rakennustyömaalla. Ei pojat ole kertonut vaivasiko koti-ikävä, tai näkivätkö unta kotoisesta sängystä, tai lämpöisestä koti pirtistä, - tuskinpa pojat turhia asioita mielessään miettivät. Aamulla kello 7.00 oltiin työmaalla soraa lapiomassa väläpälle (eräänlainen paksuista hirsistä rakennettu soraseula). Työ tehtiin lihasvoimin, kauhakuormaajia oli silloin hyvin harvoilla työmailla.

Viikon verran nuorilla miehillä kului aika lapiohommis- sa. Oli tarkat työajat, kelloa täytyi vilkuilla, että josko pian on kahvi tai ruokatunti ja milloin työpäivä päättyy, ei sellainen työ oikein innostanut. Heti kun pojat kuulivat lähellä olevasta motti-savotasta, muutettiin, ainakin omasta mielestä, parempiin tienesteihin, urakatyö ja vapaat työajat. Kahdenviikon ajan pantiin sitten puuta kumoon, poikki, halki ja pinoon, ei silloin laulaneet moottorisahat, oli vain pokasaha ja kirves, ja sitten propsimetsässä tietysti kuorimarauta, nämä, niin kuin kaikki muutkin varusteet jokainen mies kantoi mukanaan savotasta toiseen.

Kuorimarauta (Kuva: www.museo25.fi).

Marraskuun alkupäivinä vaihdoimme jälleen eri savottaan, tällä kertaa Pelkosenniemielle, Veitsiluodon propsisavottaan, majoitus oli nytkin omakotitalossa, **Piipon – Muorin** hellässä täysihoidossa. Talo, jossa pojat majailivat, oli lähellä kirkonkylän keskustaa, joten ei aivan korpimajoitus Oli mukava iltaisin ja viikonloppuisin käydä katsastamassa alkuasukasväestöä ja olihan siellä myöskin elokuvanäytäntöjä viikonloppuisin. Töitä paiskittiin silloin vielä kuutena päivänä viikossa, eli lähes työtä vuorotta, sunnuntait kuitenkin pidettiin lepopäivinä. Kyllä Lapinlumo ja seikkailuretket unohtui. Tuli muuta mietittävää, kun aamuisin, täysin pimeään aikaan talsittiin palstan laitaan, sen verran päivän valoa oli, ettei puita kaadettu kaverin niskaan, tosin hämärään kyllä tottuu nopeasti, työt vain käyntiin, ennen kuin uusi pimeä taas tulee. Taukoja ei pidetä, puseron selkä alkaa kohta höyryämään, pokasaha puree puuta, männyn parkki lentää pieninä siruina, kun kuorimarautaa leikkaa ahnaasti jäätyneen propsin pintaa. Kaamos aika alkaa näillä leveysasteilla marraskuun loppupuolella, joten on vain muutama tunti hämärää kahden pimeän välissä - tehokasta työaikaa muutamia tunteja, riippuen säästä, onko pakkas on vai lumisade.

Lukiessani poikien päiväkirjoja tuolta reissulta, tulee mieleen, että romantiikka on kaukana noilta reissulta, kyllä se on *pöllin* tekoa, lumituiskussa ja pakkasessa, aamusta iltaan, ehkä silloin lähtötunnelmissa hieman jännitti - nuoria kun oltiin. Harmaat joulukuiset päivät kuluivat verkalleen, joulun aika lähestyi, niinpä pojatkin muuttivat urakkatyönsä Suomen valuutaksi. Kertyihän siitä ihan sievoinen summa, voi hyvillä mielin lähteä yli kahden kuukauden reissun jälkeen kotiinpäin. Työkalut pakattiin reppuun, varmaan pihkaiset käsineet ja puserot jäivät viimeisenä tehdyn pöllin ristikon päälle. Hieman oli mielialat haikeita, että nytkö tämä retki sitten päättyykin - vastahan tänne tultiin - mitä turhia, saunaan vaan, aamulla sitten postiautoon. Tuomaan päivänä pojat sitten astelivat kotipirtin ovesta sisälle, näytti niinkin hartiat olisi levenneet muutamia senttejä ja hieman oikealle veti selkää kiertoon. Takataskussa painoi sievoinen summa rahaa, ehkä senaikaisen hevosen hinta

Nuorten miesten ja poikien kertomaa ensimmäisestä savotta retkestä Lapin savotoille.

Vuoden 2005 livolainen - ”Mökin Eila”

Eila Johanna Veteläinen os. Aintio syntyi Ala-Livolla 69 vuotta sitten, Maria ja Kalle Aintion pesueeseen.

Nuoruudessa Eila on ollut savotankämpällä kokkina, Pölkkänällä ja Kanavan kämpällä. Siellä hän on silmäillyt niitä miespuolisia henkilöitä ja ihastunut Eero nimiseen mieheen! Ihastuminen on kehittynyt rakkaudeksi ja he ovat menneet naimisiin vuonna 1955. Perheeseen syntyi neljä lasta. Avioliitto kesti vain yksitoista vuotta Eeron sairastuttua avioliiton alkuaikoina. Hän kuoli vuonna 1966 33 - vuotiaana. Eila jäi hoitamaan karjaa yksinään ja kasvatti lapsensa maailmalle.

Eila on toiminut maatalousnaisissa pitkän aikaa ja osallistunut kylätaapahtumien järjestelyihin. Nykyään hän viettelee eläkepäiviä. Harrastuksiin kuuluu lukeminen, käsityöt ja lenkkeily.

Toivottelemme Eilalle mukavia, virkeitä eläkepäiviä tästä eteenkinpäin, sekä iloista mieltä ”pieneen” sievään mökkiin.

Pirjo ja Ulla

Jalkahoitoa

Jalkojen omahoito vaikuttaa ihmisen päivittäiseen liikkumiseen ja elämänlaatuun. Terveen jalkaterän ääriviiva on suoralinjainen, etuosa on leveä ja kantaosa kapea. Kaikki 5 varvasta osoittavat suoraan eteenpäin, kantapää on kohtisuorassa alustaan, sisäkaaren korkeus on yksilöllinen. Iho ja kynnet ovat ehjät ja jalkaterät ovat joustavat ja kivuttomat.

Kipu varpaassa, piiloinfektio ja pistävä känsä jalkapohjassa estävät kävelyn ja haittaavat yleisvointia. Jalkaterän virheasento ja alaraajojen toimintojen virheellinen linjaus voivat kompensoituessaan johtaa polvi – ja lonkkanivelten ennenaikaiseen kulumiseen.

Jalkaterien merkitystä osana yleistä terveydentilaa aliarvioidaan tai jalkojenhoito ymmärretään edelleen liian usein ylellisyyspalveluksi. Tiettyjen sairauksien ensi – tai myöhäisvaiheen oireita ilmenee alaraajoissa tai jalkaterissä. Diabeteksen lisäksi muita jalkaongelmiin johtavia sairauksia ovat nivelrikko, nivelreuma, perifeeriset verenkierto-sairaudet, neurologiset sairaudet, psoriaasi ja jotkut muut ihotaudit.

Jalkojen omahoitoon kuuluvat jalkahygieniasta huolehtiminen, puhtaus, ihonhoito sekä oikeanlaisten – ja kokoisten sukkien ja kenkien käyttö. Alaraajojen ja jalkaterän alueen lihasten hyvästä kunnosta on pidettävä huolta, jotta hyvä liikkumiskyky säilyy.

Yleisempiä jalkojen omahoitoon liittyviä ongelmia ovat iho–oireista; känsät ja kovettumat, kuiva jalkojen iho sekä varvasvälien hautumat, kynsivaiavoista; paksut kynnet ja sisäänkasvaneet kynnet. Lisäksi virheellinen kynsien leikaustapa on tavallista.

Jalat pestään päivittäin. Pesun jälkeen jalat ja varvasvälit kuivataan huolellisesti ja kevyesti. Kuivauksen yhteydessä tarkastetaan ihon, varvasvälien ja kynsien kunto. Hautuneisiin varvasväleihin pujotetaan lampaanvillasuikale (apteekista) imemään kosteutta ja pitämään varpaat erillään. Hautumista voi vähentää myös hieromalla varvasväleihin hienojakoista talkkia. Hikoilua lisäävät pienet ja keinomateriaaleista valmistetut kengät, pienet sukat, heikot lihakset, hormonaaliset tekijät sekä jotkut sairaudet (nivelreuma, diabetes). Hikoilun seurauksena varvasvälit voivat hautua rikki ja altistua infektioille (jalkasilsa).

Jos varpaissa on asentomuutoksia, esim. vasaravarpaita, niitä on hyvä suoristaa voidetta laitettaessa, jotta ne pysyvät liikkuvina ja aiheuttavat mahdollisimman vähän ongelmia.

Kivut aiheuttavat nivelten liikerajoituksia, jotka pakottavat muuttamaan liikkumista ja kuormittamaan kehoa virheellisellä tavalla. Iäkkäiden ihmisten kivut voivat rajoittaa heidän itsenäistä selviytymistään päivittäisestä elämästä. Jatkuvasti esiintyvät ja kovat kivut alentavat ihmisen elämänlaatua.

Varvasvälien ja kynsien lisäksi tulisi päivittäin tarkistaa myös puettavat sukat ja kengät, ettei niiden sisässä olisi vierasesineitä, jotka aiheuttaisivat ihon rikkoutumisen. Jalat rasvataan pyörikin liikkein. Kovettumakohtiin vielä tarkemmin. Verenkierron ylläpitämiseksi tulee päivittäin voimisteluttaa; harittamalla, koukistamalla ja ojentamalla varpaita. Sääri – ja jalkalihaksia vahvistetaan myös – se vähentää turvotusta ja vilkastuttaa nestekiertoa.

Toivon Teille Aurinkoisia kevätpäiviä!

Yhteistyöterveisin,

Tarjoamiini jalkojenhoitopalveluihin kuuluu esim.

- Varpaankynsien lyhennys / ohennus
- Känsän / kovettuman / syylän poisto
- Halkeilevien kantapäiden hionta + rasvaus
- Jalkahoito
- Jalkahoito hieronnalla
- Vyöhyketerapeuttinen jalkahieronta
- Esim. vaivaisenluun ja vasaravarpaan tukien jälleenmyynti
- Muut jalkojenhoitoon liittyvien tuotteiden jälleenmyynti
- Asiakkaan tarpeista lähtevän jalkahoidon suunnittelu ja toteutus

Sirkka Määttä
040 – 7031734

Ala-Livolaiset muistelevat

Syksyllä 1995 on haastateltu seuraavia henkilöitä: Hilda Nissi, Liisa Mattinen, Eila Veteläinen, Martta ja Toivo Puolakanaho.

NAISTEN TYÖT

Naisten käsityöt

Naisten töihin kuuluivat seuraavat työt: ruoanlaitto, leipominen, astioidenpesu, kokosiivous (suursiivoukset), pyykinpesu (enimmäkseen kaivolla tai jokirannassa), suuret kesäpyykit, lasten- ja vanhusten hoito, karjanhoito, lehtientaitto, heinänteko (luonnonniityt monta viikkoa), teurasjätteiden laitto (makkarat, syltyt yms.), talkkunasten teko, lampaiden keritseminen, karttaus ja kehräys, kankaiden, mattojen yms. kutominen sekä vaatteiden ompelu. Muun muassa Kokossa kudottiin paljon. Sodan jälkeen sai kaupasta ostaa SILLAA (valkeaa kuitua). Sitä oli hyvä kehrätä ja sitä myös lisättiin villojen ja karvojen sekaan. Siitä kudottiin raanuja, sängynpeitteitä ja mattoja.

Perunajauhojen teko

Perunalajike oli Vesijärveläinen ja Amerikkalainen (=jauhoperuna). Perunat pestiin hyväksi, kuori rapattiin pois. Perunat jauhettiin veivikoneella soseeksi, sosemassa säkitettiin ja liotettiin moneen kertaan joella tai kaivolla puusaavissa. Kun sosemassa oli puhdasta ja valkoista se levitettiin ohuelti laudoille kuivumaan. Kuivunut jauho kaulittiin hienoksi jauhoksi ja pussitettiin. Sota-aikana ei saanut kaupasta perunajauhoja. Keski-Livolla tehtiin perunajauhoja useassa talossa, Ala-Livolla mm. Pöhlässä, Hietalassa, Törmäsessä, Aintiossa ja Välikankaassa. Joka talossa ei ollut omaa perunamylyä, joten sitä lainattiin maamiesseuralta.

Pellavan viljely

Livolla oli maatalousneuvoja Kattainen ja kotitalousneuvoja Ropponen, jotka toivat pellavansiementä. Pellavalle piti olla hyvä maa. Pellava kerättiin tuleentuneena, liotettiin monta viikkoa, mieluummin virtaavassa vedessä. Loukutettiin, häkilöitiin (rukinlavan läpi sievästi vedellen) ja kehrättiin. Karkeasta pellavasta kudottiin käsipyyhkeitä, hienosta pellavasta verhoja ja pöytäliinoja.

Ohraa, kauraa ja ruista oli melkein joka talossa, vehnääkin kasvatettiin, mutta se ei tahtonut joutua.

MIESTEN TYÖT

Hakojen hakkaus

Hakojä hakattiin tunkiolle lisälannaksi, kuusen- ja männynhauvuista. Hakatut oksat laitettiin kerroksittain lannan kanssa tunkiolle. Tunkio pysyi sulana ja oli lisälantana pelloille. Suolikaa lisättiin lannan ja hakuiden joukkoon, näin saatiin hyvä lanta. Seppä takoi tähän tarkoitukseen omat hakkuuvesurit, joissa terä oli äinpäin (=vääripäin).

Nahan parkitseminen

Nahan parkitsemiseen käytettiin kaikkien eläinten nahkoja. Pienistä nahoista tehtiin ”kurpposia” lapsille ja kenkien varsia. Paksuista nahoista tehtiin kenkien pohjia (myös ”pääkkäistä” eli päistä). Eri nahasta tehtiin varret ja terät.

Nahan pehmentäminen

Nahkaa pehmentettiin pajun parkkivedellä ja alunalla (sai apteekista). Liuokseen pantiin esim. lampaan-nahka karvoineen.

Miesten käsityöt

Kengänteko, sukset ja sauvat, hevosten työtarvikkeita esim. länkiä. Tehtiin reen jalaksia, lehmiämpäreitä, ruumisarkkuja ja puunauloja. Useassa talossa oli höyläpenkki.

Pajassa tehtiin esim. viikatteenterät ja rekiraudat. Aintiossa oli pajamies Kalle. Seppä Iivari Siliämaa asui Seppäkylällä, mutta kyläläiset pitkin jokivartta käyttivät Seppä-Iivarin palveluita.

NS. ”KÄDENTAITAJAT” JA ”KIERTÄVÄT KULKURIT”

- Lapsenpäästäjinä Ala-Livolla oli Aintion Maija-mumma ja Livolla mm. Kankaan Aili.
- Kertävänä kupparina sekä myös käsityön taitajana kulki Reputus-Riika.
- Kehräjänä kulki Känkärä-Riitu.
- Puutteen-Muori teki kaikenlaista hommaa; samoin Komppu-Hilta ja Pjörkin-Saara (Saara oli huonokuuloinen).
- Heikin-Tilta ja Heikki (Tomperin Heikki) tekivät käsitöitä ja hakkasivat halkoja.
- Kiertävinä hierurina kulkivat Honka-Kalle ja myöhemmin ToppaHattu (Lehtola Väinö).
- Tinurina Kujansuun tinuri Siurualta.
- Partaveitsen teroittaja kulki pyörällä, nimeltään Kärhä (teroittaja oli pyörässä).
- Mökin-Ville (ärrän kiertäjä Ala-Livolla): Esim. Mäki-Kallen ketun näköinen eläin haukkuu kävynsyöjää Kantokankaan laidalla; Törmäsen Kallen koira räksytti oravaa Juurikkamaan reunassa. Villen konstilla syntyi honkia ”sieveellä” (= kairaus puuhun), puu kuoli hongaksi.
- Seppä-Heikki (Seppä-Heikin pastillit): Seppä-Heikki lauloi tytöille: Tyttärille Seppä-Heikin pastillia: 5 penniä. Laulu pojille: Lähetäänhän poijaat karpän killingille, saatte pastillia, pom, pom, pom!
- Seppä-Einari kulki Ala-Livolla.
- Terveisisukua (Väärälän sukua) toi erikoisesti terveisiä sieltä ja sieltä (taloista, joissa tykkäsi olla) ja odotti talosta kahvia ja ruokaa terveisten perusteella.

ERILAISTEN TAUTIEN HOITOA

Voiteita oli esim. syöjänvoide. Syöjänvoide tehtiin sekoittamalla näsiänmarjoja tavallisiin luonnonmarjoihin. Seosta siveltiin esim. itkuisen lapsen navan ympärille seitsemän kertaa. Monista eri kasveista tehtiin voiteita ihottuman hoitoon. Myös munuaistautia hoidettiin kasvisyrteillä.

Ala-Livolla ”seoksia” tekivät mm. Ylitimon vanhamummi ja Alatalon mummi. Tolopan muori, Kankaan mummi sekä Alatalon mummi korjasivat silmävikoja.

Hierontaa

Hieron teitä loppukeväällä/kesällä 2006 seuraavasti:

maanantai - tiistai	15. – 16. 5.
maanantai - tiistai	19. – 20.6.
torstai - perjantai	27. – 28.7.
maanantai - tiistai	28. – 29.8.

Hieronnat maksavat

▪ osahieronta (30 min)	12 €
▪ puolihieronta (50 min)	20 €
▪ kokovartalohieronta (90 min)	32 €

Ajanvaraukset voitte tehdä Livokas ry:n kautta (p. 08 – 823 164), käymällä Livokkaan kioskillä tai soittamalla suoraan minulle (p. 040 – 592 3292).

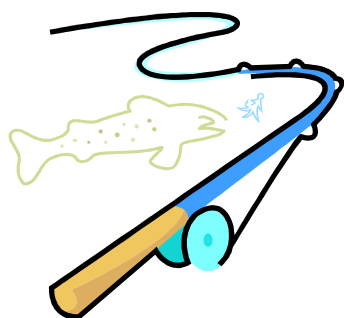
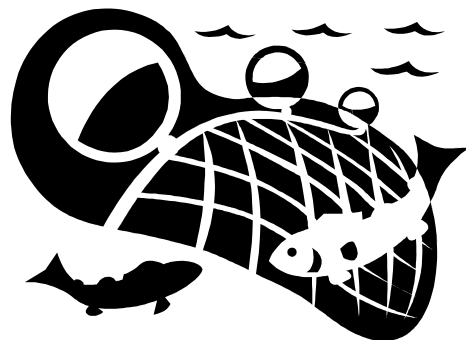
Anne

Livojoen käyttö- ja hoitosuunnitelma tuo muutoksia kalastukseen

Livon yhteisen alueen osakaskunta/kalastuskunta kokousti lauantaina 8.4.2006 Livon koululla. Kokoukseen oli saapunut seitsemän osakaskunnan osakasta, eli se vakiokokoonpano, johon on jo vuosien saatossa totuttu. Miksi yhteiset asiat eivät kiinnosta, vaikka kokouskutsussa mainittiin, että sääntömääräisten lisäksi asialistalla on esitys verkkopyyntiä koskevista rajoituksista päättäminen. Tiedän kyllä vanhasta kokemuksesta, että jos kokousilmoituksessa mainittaisiin, että rahaa on jaossa, niin kokoushuoneen seinätkin pullistelisivat kokousväen paljoudesta.

Kokouksen alussa käytiin läpi viime vuoden toimintaa ja taloudellista tulosta. Todettiin, että pyyntikoista kirjolohta oli istutettu omin varoin 200 kilon erä. Lisäksi Voimalohi istutti velvoitehoitona vesialueellemme 238 kappaletta hiukan keskenkasvuisia järvitaimenia. Syksyllä vielä sama yhtiö istutti 9000 kappaletta kesänvanhoja harjuksen poikasia. Kun sitten tilikertomusta tarkasteltiin, todettiin, että kalastuslupien myynti oli onnistunut hyvin, sillä tappio oli supistunut 109 euroon, vaikka kirjolohi-istutuksiin käytettiin sama 1000 euroa, kuin edellisenäkin vuonna. Keskustelua herätti nyt kuitenkin kirjolohien istutus. Palveleeko se yleensä kalaveden hoitotarkoitusta? Metsähallituskin on luopunut ”istuta ja ongi” kalavesistään. Hoitokunnalle annettiinkin vapaat kädet vaihtaa istutukset järvitaimenistutuksiin, jos se nähdään paremmin joen luontaista kalakantaa tukevaksi ratkaisuksi.

Seuraava käsiteltävänä oleva asia piti herättää kokousväessä vilkasta mielipiteiden vaihtoa. Esitettiin näet verkkopyyntiin tuntuja rajoituksia. Esitys lähti siitä, että Iijoen vesistön kalastusalueen vuonna 1996 laatimassa koko Livojokea koskevassa hoito- ja käyttösuunnitelmassa esitetään verkkopyynnin kieltämistä koko Livojoen uomassa. Meiltä kiello on informaatiokatkon takia jäänyt huomioimatta. Vasta nyt kevättalvella asia selvisi meille nuhteiden kera. Nyt asia on sikälikin ajankohtainen, että kalastusalue on antanut Pohjantähden toteutettavaksi Iijoki-2015 projektin, jolla Iijoen vesistön hoito- ja käyttösuunnitelma päivitetään ja tavoitteet asetetaan vuoteen 2015. Siinä suositellaan edelleen verkkokalastuskieltoa koko Livojokiuomalle. Kokouksen päätökseksi tuli, että Livon yhteisen alueen osakaskunta kieltää verkkokalastuksen Livojoen uomassa koko osakaskunnan alueella. Poikkeuksen tekevät varsinaisen jokiuoman ulkopuolelle jäävät putaat ja umpiperukat, kuten Pertun pudas, Takkulan pudas, Karsikkoperä, Mutkavaulu, Kokonlahti ja Salmelan lampi. Näiden poikkeusten sallimista perusteltiin sillä, että haukikannan on todettu vahvistuneen ja se on taas uhka arvokalaistutuksille, eikä näissä putaissa ja umpiperukoissa verkkopyynti ole vaarana harju- eikä taimenkannoille.

Seuraavaksi keskusteltiin Metsähallituksen jättämästä tarjouksesta vuokrata Livon osakaskunnan sisälle jääneistä pienistä valtionvesialueista. Vuokra katsottiin liian korkeaksi, jotta voitaisiin vuokrasopimusta tehdä. Viidentoista hehtaarin vesialueesta 145 euron vuosivuokra on kohtuuton. Toinen vilkkaampaa keskustelua herättänyt asia oli koko Livojokea koskeva viehekalastusta koskeva yhteislupahanke. Allekirjoittanut sai kokousväeltä evästyksen jatkaa asiasta neuvotteluja, sikäli kun ne koskevat koko Livojoen virtavesiä, mukaan lukien Metsähallituksen urheilukalastusalue Livojärveen saakka.

Kalastuslupien hinnat päätettiin pitää viime vuotisella tasolla. Edellä mainitun verkkopyyntiä koskevan rajoituksen vastapainoksi päätettiin poistaa katiskalupien enimmäismäärää koskeva rajoitus, siis osakas tai vakituisesti osakaskunnan alueella mökkeilevä kesäasukas saa lunastaa katiskamerkkejä haluamansa määrän, kun määrä pysyy jotenkin kohtuuden rajoissa.

Kalastuslupien hinnat vuodelle 2006:

Verkkolupa, osakas *)	5 merkkiä	á 1,00 euroa
Katiskalupa, osakas		á 1,00 euroa
Haukikoukut, osakas	10 kpl	á 0,20 euroa
Uistinlupa, osakas		5,00 euroa koko kausi

*) Verkkoja saa asettaa pyyntiin vain edellä mainituissa virtaamattomissa putaisissa ja lahtiperukoissa.

Huvila-asukkaiden kalastusluvut:

Verkkolupa, huvila-asukas	2 merkkiä	á 1,50 euroa
(mikäli pyynti voi tapahtua edellä luetelluissa sallituissa paikoissa)		
Katiskalupa, huvila-asukas		á 1,50 euroa
Haukikoukut, huvila-asukas	5 kpl	á 0,40 euroa
Uistinlupa, huvila-asukas		10,00 euroa koko kausi.

Osakaskuntaan kuulumattomille ulkopuolisille myytävät kalastusluvut:

Uistinlupa	10,00 euroa	1 vuorokausi
Uistinlupa	15,00 euroa	2 vuorokautta
Uistinlupa	20,00 euroa	1 kuukausi
Uistinlupa	30,00 euroa	koko kalastuskausi

Kalastuslupien myynti:

Livokkaan kioski (Livon koulu)	Kirsiojantie 31	p. 08 – 823 164
Niilo Kokko	Kirsiojantie 214	p. 040-7205043
Esko Riihiäho	Livontie 156	p. 0400-246767
Yrjö Niskala (Pärjänsuo)	Sarakyläntie 2807	p. 040-5528437

Nyt toteutettavat pyynnin rajoitukset ovat varsin kohtuullisia. Paineita harrikannan pelastamiseksi on kylä rajumpiinkin toimenpiteisiin. Osakaskunnan hoitokunta vetoaakin kalamiesten omaan harkintaan ja vastuuntuntoon. Muistetaan harrin ja taimenen alamitat ja jätetään alamittaiset kasvamaan!

Livon osakaskunnan puolesta : hoitokunnan puh. johtaja

Terveystenhoitajan vastaanotot

Terveystenhoitajan vastaanotot Livon koululla tänä keväänä ovat tiistaina 25.4.06 alk. klo 13.00 ja tiistaina 30.5.06 alk. klo 13.00. Kesä-, heinä- ja elokuussa vastaanottoa ei ole. Syksyllä vastaanotot jatkuvat syyskuusta alkaen, vastaanottoajat ilmoitetaan myöhemmin.

Koululla on verenpainemittauspiste itsemittausta varten. Mittari on koululla kaikkien vapaassa käytössä. Tarkemmat verenpaineenmittausohjeet löytyvät mittauspisteestä.

Terveysten- ja sairaanhoitoon liittyvissä asioissa voitte olla yhteydessä alueenne terveystenhoitajaan Helena Nevakiveen p.0400 - 193692.

Uutta Pudasjärvellä

Pudasjärven kaupunki aloitti palvelusetelin myöntämisen kodinhoito- ja hoivapalveluissa kuntalaisilleen tämän vuoden alusta. Samassa yhteydessä perusturvalautakunta hyväksyi Sellina Oy:n palvelun tuottajaksi. Sellina on hoiva -, ja hyvinvointipalveluyritys, joka tuottaa kodinhoito-, siivous-, ja hoivapalveluita asiakkailleen heidän kotiinsa. Sellina on toiminut jo pitempään pääkaupunkiseudulla ja Oulun seudulla.

Hoivapalveluilla turvataan asiakkaiden kotona selviytyminen niin pitkään, kuin asiakas haluaa. Sellinan palvelut suunnitellaan yksilöllisesti asiakaskohtaisesti. Näin ollen Sellina tuottaa palveluita omana toimintana, yhdessä omaisten kanssa ja yhteistyössä kaupungin kanssa. Tarvittaessa palveluita tuotetaan myös ympärivuorokautisena hoitona.

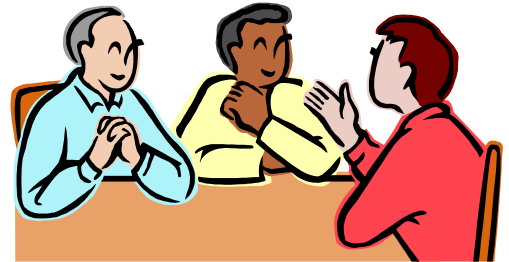
Sellina tarjoaa myös kodinhoito- ja siivouspalveluita. Palvelut ovat laadukkaita ja asiakkaan toiveet huomioon ottavia. Siivouspalvelut pohjautuvat ilmaiseen palvelukartoitukseen. Kartoituksessa suunnittelemme mitä asiakas haluaa siivottavan, paljonko siivoukseen varataan aikaa ja kuinka usein siivotaan.

Sellinan kautta on saatavana myös Pudasjärveläisten yhteistyökumppaneiden palveluita. Yhteistyökumppaneita ovat mm kotikäyntejä tekevä kampaaja, jalkahoitaja, arkitalomies (lumityöt ruohonleikkuu, erilaiset apuvälineasennukset).

Kotona tehdystä hoiva - ja siivoustyöstä asiakkaalla on oikeus 60 % kotitalousvähennykseen verotuksessa. Vähennysoikeus on molemmilla puolisoilla ja heidän lapsillaan mikäli he ostavat palvelun vanhemmilleen. Vähennyksen voi ottaa käyttöön heti ja se näkyy tuloveroprosentin pienentymisenä. Sellina antaa vähennyksen käytöstä selkeät ja yksinkertaiset ohjeet asiakkailleen.

Sellina aloittaa uutena palveluna vuoroahoitoasiakkaiden päivätoiminnan keskustassa. Palvelu on alussa kokeiluluontoisesta ja sitä pyritään kehittämään kuntalaisten tarpeiden mukaisesti. Päivätoiminnalla pyrimme saamaan virkistävää ja mielekästä ohjelmaa ikäihmisten arkeen. Samalla omaishoitaja voi viettää omaa aikaa ja olla vapaalla. Päivätoiminnan aikana voidaan tarvittaessa mm. kylvettää, jakaa lääkkeitä, huolehtia verenpaineensurannasta ym. Ohjelma järjestetään kaikkia virkistäväksi. Levähtämiseen on myös mahdollisuus. Tähän virkistävään päivätoimintaan ovat kaikki seuraa kaipaavat terveille. Päivän hinnaksi on suunniteltu 24 €. Hinta sisältää ruuan, ja kahvin, sekä hoitotoimenpiteet mitä itse kukin tarvitsee.

Asiakkaanamme voivat olla kaiken ikäiset. Siivoustyön **hint**a Pudasjärvellä on **24 €** tunti. Hoivatyön **25 €** tunti.

Sellinan palveluista vastaa Pudasjärvellä **Laila Lauhikari**. Toimisto on Kauppatie 6 (R-kioskin vieressä): avoinna vain silloin, kun ei ole kotikäyntejä. Tiedustelut puhelimella numerosta **040 - 7550052**, tai ilmainen numero **0800 - 96646**.

Pilkki- ja hiihtokilpailut

Livolla pidettiin 25.2.2006 pilkkikisat sekä lasten hiihtokilpailut.

Pilkkikilpailujen palkintotulokset (luvut grammoja):

Nuoret

1	Petri Huitsi	142
2	Joni Huitsi	92
3	Niko Laakkonen	50

Veteraanit

1	Alpo Kukka	1107
2	Toivo Männikkö	829
3	Pentti Vares	532

Naiset

1	Tuula Kumpumäki	810
2	Aino Falck	683
3	Helliä Jakkila	633

Yleinen

1	Asko Laajala	3147
2	Hannu Kellolampi	1855
3	Seppo Huttu	894

Kaikkien osallistuneiden kesken arvottiin digi-boxi, jonka voitti Katri Lehmikangas.

Osallistujia oli yhteensä 33 kpl.

Lasten hiihtokilpailujen tulokset:

2-4 -vuotiaat

1	Sanni Laakkonen	0.52
---	-----------------	------

Tytöt 5-6 -vuotiaat

1	Satu Niskasaari	1.30
2	Henna Tolonen	1.33
3	Ida Karppinen	1.58
4	Carita Lundqvist	3.19

Tytöt, 1.-2.-luokkalaiset

1	Vilja-Elina Törmänen	1.41
2	Sara Lundqvist	1.27

Tytöt, 3.-4. -luokkalaiset

1	Anne Puhakka	1.22
2	Saija Salmela	1.33
3	Kirsi Salmela	1.37
4	Marjo Niskasaari	1.49

Tytöt 5.-6. -luokkalaiset

1	Karoliina Puhakka	1.16
2	Outi Juutinen	1.19

Pojat 5-6 -vuotiaat

1	Jasper Perttu	1.17
2	Niko Perttu	1.19

Pojat 1.-2. -luokkalaiset

1	Ossi Puhakka	1.24
2	Veikka Illikainen	1.35
3	Sakari Puhakka	1.54

Pojat 3.-4. -luokkalaiset

1	Marko Tolonen	1.33
---	---------------	------

Pojat 5.-6. -luokkalaiset

1	Tuomo Niskasaari	1.32
---	------------------	------

Talvisota

”Huomennapa ei tarte mennä kouluun, sota on alkanut!” Näin hihkaisi vanhempi veljeni Paavo, kun saapui koulusta kotiin, marraskuussa 1939. Tämä riemunkiljahdus johtui siitä, että Suomen ja Neuvostoliiton välinen talvisota oli alkanut ja Suomessa suljettiin turvallisuussyistä koulut. Talvisodan syttyminen sai aikaan kansalaiskasvatuksen, jota toimivan suojeluskuntalaitoksen johdolla tehtiin jokaisessa kylässä. Livolla se merkitsi sitä, että yläkoulun kattoon tehtiin reikä ja katolle tehtiin ilmapartiopaikka. siellä nuoret suojeluskuntalaiset ja naiset pitivät ilmapartiota herkeämättä. Vartija oli pukeutunut valkoiseen lumipukuun, jotta häntä ei voida katolta lentokoneesta erottaa.

Talojen ikkunoihin hankittiin pakolliset pimennysverhot. Siihen aikaan taloissa oli himmeät öljylamput. Siitä huolimatta pimennysverhojen uskottiin vaikuttavan siihen, että kylät ja kaupungit eivät ilmasta näy vaan hyökkääjät joutuvat arvaamaan pommiensa kohteen. Ensin oli vain paperia, jota pantiin verhoksi. sitten kauppoihin saatiin rullaverhoja, jotka olivat miltei yhtä hyviä kuin nykyisin. Tosin materiaali oli paperia. Sota auttoi teollisuutta ja ihmisiä keksimään monenlaisia käyttökohteita paperille. Entisen hamppu ja puuvillalangan tilalle tuli paperinaru. tukkiköysiksikin käytettiin paperiköysiä. Hamppusäkkien tilalle tulivat paperisäkit. Kenkiin keksittiin puupohjat. Itse kenkä oli paperikenkä. Pimennysverhot tarkistettiin sitten ulkoa huolella, ettei pienikään valonsäde pilkota talosta.

Taloja kehoitettiin tekemään lumesta piiloja, joihin voidaan mennä ilmahälytyksen sattuessa. Uskottiin, että pommittajat pommittavat taloja ja ampuvat näkössä olevia ihmisiä. Niinpä monessa talossa oli oma iglu, elikkä lumitalo läheisessä metsässä, jonne oli sitten lapioitu lumipolku. Näiden rakentaminen oli työlästä. Tekijöinä kun olivat keskenkasvuiset poikaset muutaman vaarin opastaessa. Niinpä lumilinnat jäivät usein heikoiksi. Ihmisten kanssa käyminen oli erittäin vilkasta. Niinpä tieto suojautumistavoista levisi erittäin nopeasti. Kylän lautamies ”visalainen” kiersi keskustelemassa taloissa. Hän antoi vinkkejä suojautumisesta ja rohkaisi kyläläisiä.

Sitten tulivat evakot. Alavainiolla oli evakkoperhe. Samoin oli monissa muissa taloissa. Meillä Naavalassa oli niin pienet tilat, että ensi aallossa ei meille evakkoja määrätty. Minua harmitti se, ettei meillä ole evakkoja. Evakot tulivat enimmäkseen Kuusamosta. Monissa taloissa evakot olivat hyviä ystäviä. He osallistuivat talon töihin ja heistä ei ollut kovin suurta vaivaa. Olihan totuttu asumaan suuren perheen kanssa tiiviisti ja niinpä sopeutuminen oli suhteellisen helppoa. Oli sitten tapauksia, joissa kuusamolainen ja livolainen veri nousi ohimoihin asti. silloin kuului naapuriinkin, että asioita käsitellään.

Talvisota jatkui maaliskuulle saakka. Se kesti tasan sata päivää. Ne evakot, joilla jäi koti Suomeen, muuttivat heti takaisin koteihinsa. Sitten oli niitä, joiden koti luovutettiin välirauhassa Neuvostoliitolle. Niinpä meillekin koitti päivä, jolloin visalainen tuli äidiltä kysymään, että voitaisiinko me ottaa yksi perhe evakoksi. Äiti suostui. En tiedä oliko hän hyvällä vai pahalla mielellä. Minusta tuntui kuitenkin hyvältä, että meille tuli evakkoja vaikka meitä oli omasta takaa kymmenen hengen perhe.

Perhe oli Riekin perhe ja kotoisin se oli Paanajärveltä, joka luovutettiin välirauhassa Venäjälle. Venäjäksi me neuvostoliittoa sanottiin ja venäläisiä olivat neuvostoliittolaiset. Riekin perheeseen kuului muori, hänen tyttärensä Fanni ja poika Armas sekä Fannin minua vuotta vanhempi tyttö Heli.

Riekkien kanssa mentiin yleisesti ottaen sopuisasti. Tosin äiti taisi muutaman kerran ottaa ohjat käsiinsä ja kertoa kuka tässä talossa on isäntä. Sinä kesänä näin vierestä kuinka hirvittävä kipu voi olla tyräkipu. Armas poika elikkä mies poti ”kuvevikaa” Suolet tulivat vermasta ulos ja Armas huusi ja voihki. Minua hirvitti ja menin kylään En voinut katsoa sitä. Onneksi hänet saatiin lääkäriin.

Minusta Fannin Heli oli mukava tyttö. Ihailin häntä kovasti. Kävimme mustikassa ja leikimme muutenkin. Se oli viatonta lasten leikkiä. Yksi asia minua jäi harmittamaan kovasti. Minä hävisin hänelle kusemisessa. Hänellä lensi kusi kauemmas. Se kilpailu pidettiin meidän navetassa. Kyllä minua harmitti.

Aikanaan evakot lähtivät ja talvisota jäi kokonaan historiaan myös evakkojen osalta, jotka palasivat kotiseudulleen. tosin monet joutuivat jatkosodan jälkeen uudelleen evakkoon. Se on toinen juttu.

Metsähallituksen suunnitteluprojekti käyntiin kolmella Natura 2000-alueella

Metsähallitus on aloittanut hoidon ja käytön suunnittelun Soininsuo-Kapustasuon, Ohtosensuon ja Kuusisuo-Hattusuon Natura-alueilla. Nämä kolme Pudasjärvellä sijaitsevaa Natura-aluetta muodostuvat laajoista suoalueista ja niitä rikkovista metsäsaarekkeista. Alueet ovat suoluonnon ja mm. linnuston kannalta merkittäviä suojelukohteita.

Suunnitteluprojektin lopputuotteena valmistuu yksi yhteinen hoito- ja käyttösuunnitelma Soininsuo-Kapustasuon, Ohtosensuon ja Kuusisuo-Hattusuon Natura-alueille. Suunnitelmassa linjataan näiden alueiden hoito ja käyttö seuraaviksi 10 vuodeksi eteenpäin. Keskeinen tavoite projektissa on alueita koskevien erilaisten käyttötarpeiden yhteensovittaminen siten, että alueiden arvokkaat luontotyypit ja lajisto eivät niistä vahingoitu.

Hoidon ja käytön suunnittelu aloitettiin järjestämällä kaikille avoin keskustelutilaisuus Soininsuo-Kapustasuon ja Ohtosensuon lähituntumassa Livolla. Suunnitteluprojektia oli esittelemässä neljä henkilöä Metsähallituksen Pohjanmaan luontopalveluista: Teija Turunen, Markku Lehtelä, Vesa Simonen ja Reijo Hirvonen. Nämä neljä henkilöä muodostavat projektiryhmän, joka yhteistyössä aluetta käyttävien eri tahojen kanssa valmistelee hoito- ja käyttösuunnitelman. Toinen vastaava keskustelutilaisuus järjestetään Kipinässä, joka sijaitsee lähellä Kuusisuo-Hattusuon aluetta.

Livon tilaisuuteen saapui 13 erityisesti Soininsuo-Kapustasuon hoidosta ja käytöstä kiinnostunutta kuulijaa. Heidän kommentistaan saattoi helposti ymmärtää, että suunnittelualueilla on tärkeä merkitys lähiseudun asukkaiden virkistyskohteina, mitä tarkoitusta ne tulevat varmasti palvelemaan tulevaisuudessakin. Kysymyksiä nousi esiin mm. siitä, kuinka vapaasti näillä suojelualueilla saa liikkua. Metsähallituksesta kerrottiin, että alueilla saa liikkua vapaasti jokamiehenoikeuksien nojalla, mikä koskee nimenomaan lihasvoimin tapahtuvaa liikkumista. Sen sijaan koneen avustuksella tapahtuva liikkuminen, esimerkiksi moottorikelkkailu tai muu maastoajoneuvoliikenne, on suojelualueilla kielletty ilman Metsähallituksen lupaa. Viranomais- ja poronhoitotehtävissä liikkuville maastoajoneuvon käyttö on kuitenkin sallittua.

Metsähallituksen projektiryhmää ilahdutti se, että suunnittelualueiden historiasta paljastui myös uutta tietoa. Kartalle hahmoteltiin Soininsuon vanhoja kulkureittejä ja kerrottiin paikannimien taakse kätkeytyviä vanhoja tarinoita. Alueiden historiaan ja perinteiseen käyttöön liittyvää tietoa otetaan Metsähallituksessa mielellään vastaan lisäksi (lopussa on projektin vetäjän Teija Turusen yhteystiedot).

Suunnitteluprojektille asetetun aikataulun mukaan hoito- ja käyttösuunnitelman ensimmäinen luonnos valmistuu tämän vuoden lokakuun loppuun mennessä. Sen jälkeen järjestetään suunnitelman esittelytilaisuudet ja lähetetään luonnos lausuntokierrokselle. Tavoitteena on saada suunnitelma hyväksyttäväksi Ympäristöministeriöön vuoden loppuun mennessä.

Teija Turunen
Metsähallitus, Pohjanmaan luontopalvelut
puh: 040 574 9345
teija.turunen@metso.fi

Urheilumuistoja nuoruusvuosilta

Ensimmäiset urheiluun liittyvät muistikuvani Livolta taitavat olla välirauhan ajoita, tai en aivan varmaan muista, oliko peräti talvisotaa edeltävältä talvelta, kun veli-Erkin kanssa seurattiin ladun varrella Livon suojeluskuntalaisten hiihtokilpailuja jossakin tuossa Koppelokankaan laidalla. Kovasti hiihtivät ja meidän mielestä erikoisen kovasti näytti hiihtävän setä-Antti. Olikohan se jo silloin jotakin nurkkapatriotismia, kun syytimme ajan ottajien tekemäksi virheeksi, kun setä ei voittanutkaan.

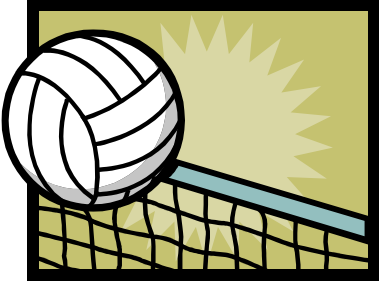
Sota-aikana urheilu jäi Suomessa ja muuallakin maailmalla aika vähälle huomiolle, mutta heti sotien jälkeen Livollakin virisi vilkas hiihtoharrastus. Ilmassa väreili tosi suuren urheilujuhlan tuntua, kun Livon koululla järjestettiin ensimmäiset Livojokivarren maamiesseurojen väliset kaksipäiväiset hiihtokilpailut. Yleisöä paikalla kuin ”helluntaieipistolassa”. Omia ”tähtiäkin” oli, Niskalan Arttu ylitse muiden. Oli iki-nuori Nissin Jussi, oli Lybeckin Erkki ja Puhakka-Jussi, mutta siitä huolimatta Yli-Livo voitti maamiesseurojen välisen kilpailun. Heidän valtteinaan olivat Luokkasen Tauno ja Matti. Oli Suvannon Erkki ja oli Kuusamon Iina, Rojolan herra Onni Armas Määttä, ikämiehissä pitelemätön.

Näitä mitteloita seurasivat pian pitäjänmestaruushiihdot, ”kylienväliset”, joissa Livo näyttikin sitten leijonankyntensä. Kahtena vuotena peräkkäin Livo otti kiinnityksen kiertopalkintoon. Kolmantena talvena olisi jo katkaistu, jos eivät Kipinäläisetkin olisi oppineet jo hiihtämään. Livolaisten vahvuudet noina vuosina löytyvät ylläluetelluista nimistä lisättynä muutamilla nuortensarjalaisten nimillä, kuten Puhakka-Olavilla, Piipon Osmolla ja monilla muillakin tässä mainitsemattomilla. Oli nimittäin niin, että kyliksi katsottiin vanhat maarekisterikylät, siis Livo, Yli-Livo ja Pärjänsuo kisailivat saman yhteisen lipun alla. Minäkin hiihtelin noina vuosina jonkin verran, mutta hiihtäjää minusta ei tullut tekemälläkään, eikä sen aikaisilla välineillä varsinkaan, mutta ne kylienväliset koituivat minun kohtalokseksi. Toki minä jännitin livolaisten puolesta mutta taisin minä toivoa jonkun kipinäläisenkin voittoa. Kipinän joukkueessa nimittäin hiihti joku Konttilan Liisa, punaposkinen nätti tyttö ja siihenkö minä ihastuin aivan silmittömästi. Kun sitten Timo Hämäläinenkin asetti meille yhteisen tavoitteen, että ”toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailee keskenämme”, niin sitä kilpailua onkin jo kestänyt puoli vuosisataa ja latu jatkuu edelleen loivapiirteisenä.

Neljäntoista ikäisenä osallistuin sitten ensimmäisiin kesälajien pitäjänmestaruuskilpailuihin. Meitä Livon poikia oli kolmen pojan joukkue samassa sarjassa, alle 16-vuotiaissa ja heti otimme koko potin. Käkelän Matti voitti, minä olin hopealla ja Naavalan Pentti otti pronssin. Kilpailtiin kolmiottelussa, lajit 60 metriä, pituus ja kuula. Seuraavana kesänä sama toistui, vain sillä erolla, että nyt olin lähellä voittoa koko ottelun. Pituushypyssä saatu reisilihasvamma esti kuulassa täysitehoiset työnnöt ja hävisinkin Matille niukasti. Joskus myöhemmin otin miesten keihäessä jonkun pitäjänmestaruudenkin ja voitin jotkut piirikunnalliset kilpailut, mutta jos olisin aikonut jatkaa, olisi urheiluun pitänyt panostaa ammattimaisesti. Pidin urheilua hyvänä vapaa-ajan harrastuksena, en työnä. Oli viisainta lopettaa.

Oli Helsingin olympialaisten vuosi, vuosi 1952, kun Livolle tuli opettajaksi Antti Tamminen, hongankolistaja Kokemäeltä. Niin pitkä mies, että olisi ollut oikein sopiva nuohoojaksi. Ei olisi tarvinnut tikapuita kun olisi yltänyt maasta käsin tavallisten talojen piiput nuohomaan. Antti toi Livolle lentopalloharrastuksen, tai oikeammin se oli Antin isä, joka tuli käymään poikansa työpaikkaa katsomassa. Hän oli ihmetelty, että eikö kylällä tosiaankaan muuta harrasteta, kuin kortin peluuta ja juopottelua. Oli käynyt Kuosmaselta ostamassa lentopallon ja sanonut Antille, että minä lahjoitan kyläläisille pallon. Opeti sinä ne pelaamaan lentopalloa.

Siitä se alkoi ja innostus oli aivan valtava. Ensimmäisenä syksynä pelattiin joulun aiti. Sunnuntaina aamusta päivin kokoonnuttiin polkemaan satanut lumi tantereeksi ja kaksi, joskus kolmekin tunariporukkaa jonotti kentän laidalla pelaamaan pääsyä. Lentopallossa käynnistyivät myös pitäjänmestaruussarjat ja kuinkas muuten kuin että, Livo otti kahtena kesänä perätysten kiinnityksen mestaruuspokaaliin. Sitten muillakin kylillä opittiin pelaamaan ja livolaisten heikko kohta oli pelaajamateriaalin lyhyt koko, mikä haittasi tehokkaan verkkotyöskentelyn oppimista.

Vaikka lentopalloinnostus Livolla on välillä hiipunutkin, ennätti se tuottaa jotakin pysyvääkin, aivan valtakunnan tasolle yltäneen nimen; Pentti Uusi-Illikaisen. Legenda jo eläessään! Ja tämän päivän kova nimi Pudasjärveläisessä lentopallossa; Kokko-Timppa! Hän on tehnyt mittavan määrän työtä lentopalloharrastuksen eteen Pudasjärveläisten tyttöjen parissa. Ja mitä olisikaan Livon kesätapahtuma ilman Timpan ju-nailemaa lentopallon kyläsarjaa. Livokkaan joukkueetkin ovat pärjälleet hyvin niin miehissä kuin naisis-sakin, eikä sekään ole paljoa katsomista haitannut, että ovat rukanneet sääntöjä, että vanha mies joutuu ehtimiseen kysymään, että miten se nyt noin meni, että onko niillä enää ensinkään mitään sääntöjä.

Vielä muistuu mieleen jotakin lentopalloon liittyvää. Oli vuosi 1957. Oli menty Liisa-Marian kanssa naimisiin helmikuussa ja toukokuun alussa aloitin työt Rajamaalla. Muutimme Yli-Siurualle Kokkokylään. Siellä oli aivan sama tilanne, kuin Livolla silloin, kun Tammi-Antti tuli tänne. Tein saman tempun. Ostin lentopallon ja kuulutin ensikokoontumisen Rajamaan varaston takana olevalle vanhalle pellolle. Sanoin, että minä annan tämän ensimmäisen pallon ja opetan pelaamaan, mutta yksi pallo ei kestä kovin kauan. Pannaanko lakki kiertämään ja kerätään pallo- ja verkkorahat ” vähän miehestä ” periaatteella. Pian rahaa kertyikin jäämäänkin asti. Saimme luvan siirtää pelipaikan Ahon Viljamin tiehaarassa olevaan halkolanssiin. Ja pelaajia piisasi, samoin yleisöä. Kehuja ja kiitostakin tuli, että ihan iletti. Vielä äsken tavatessani Tuomaalan Raunoa hän sanoi, että hän muistaa ikänsä, että minä opetin kokkokyläläiset pelaamaan lentopalloa ja että kuinka paljon se vaikuttikaan kyläläisten vapaa-ajan viettoon. Yhtä mieltä olimme siitä, että taisi siellä olla pari pappaa, jotka noijuskeli, kun ei saa enää millään sököporukkaa kokoon. Sekin on peli, jota ei voi yksin pelata.

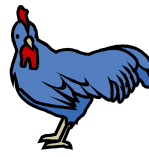

Kokkokylästä muutimme loppiaisenä 1958 Puhokselle. Siellä oli lentopalloharrastus hyvinkin vireää. Koulun kentällä pelattiin ja Vainion veljeksillä oli Merjässä oma kenttä ja joukkuekin omasta takaa. Yleisurheilukilpailuja Puhoksella järjestettiin useat kilpailut kesässä ja niihin osallistuin vielä ”vanhasta muistista” ja lusikoitakin tuli. Kylälle perustivat Pudasjärven Urheilijoiden alaostaston, Puhoksen Ponnistuksen ja tulini valituksi sen sihteeriksi. Työ vaati ajan niin tarkkaan, etten voinut jatkaa. Jäin pian syrjään tehtävästä. Joskus myöhemmin, olisiko ollut vuosi 1963, pelasini Rajamaan joukkueessa puulaakiturnauksessa. Saimme hopeaa Rimmin opettajien jälkeen.

Nyt urheilun seuraaminenkin on jäänyt vähemmälle, tai ainakin mennyt valikoivaksi. Mieleeni tulee vanha tapaus, kun Kalevan kisat järjestettiin Raatin kentällä Oulussa. Hanne oli hankkinut liput ja kun mentiin Raattiin, minulle selvisi, että liput ovat A-katsomoon. Löysimme omat paikkamme ja kun oli istuttu vähän aikaa, sanoin Hannelle, että että tuttuja kasvoja, mutta en kyllä muista, missä on tavattu, johon Hanne kuiskasi, että oo hilijaa, siinähan on Jukka Uunila ja Juha Väätäinen. Kysyin, että kuinka ne on sattuneet juuri samaan katsomonosaan tulemaan? Johon Hanne, että kun isäkkä kerran elämässään lähtee Kalevan kisoja katsomaan, varataankin liput vip-katsomoon. En tuntenut oloani oikein kotoiseksi. Että sillä tavalla. Hyvää kevättä ja kesää!

Terveisin N.K.

LASTENNURKKA

TARINANKIRJOITUSKILPAILUN SATOA: Tarinan tuli alkaa: Olipa kerran leijona, joka...ja olla seuraavat sanat: lentää, linna, kana ja lumi.

Olipa kerran leijona, joka halusi lentää. Leijona, kana ja koira lähtivät Livojokitörmään mäenlaskuun. He rakensivat hyp-pyrimäen. Vuorotellen jokainen laski mäen alas. Leijonan mielestä hyppyri oli liian matala. Niinpä hän lapioi hyppyrin nokalle kovasti lisää lunta. Ja kohta jo leijona kiipesi ylös mäen päälle. Kana ja koira katsoivat kauhuissaan, mitä oikein aikoo tehdä? Leijona otti hurjat vauhdit. Hyppyriltä se ponkasi ilmojen teille. Kana ja koira huusivat: "mitä siellä näkyy?" Leijona huusi: "täältä näkee Livon koulun komean lumilinnan." Samassa leijona tulla tömähti pajupusikkoon, eikä sen jälkeen ole leijonaa näkynyt lentämässä. Vai oletko sinä nähnyt? *Kirjoittanut Johanna Vainikainen, Lumijoki*

Olipa kerran leijona, joka asui Korpisaaren synkässä kuusimetsässä. Metsässä asui myös karhu ja kettu. Ne päättivät tehdä yhdessä lumilinnan. Siihen tehtiin korkea torni. Ketun ollessa tähytysvuorossa, hän näki tietä lampsivan kanan jolla oli punaiset ankkakumpparit jaloissa. Kettu ilmoitti leijonalle ja karhulle, että pulska kana on näköpiirissä. Tehdäänkö siitä päivällinen? Leijona ja karhu menivät tielle huijaamaan kanaa, jotta saisivat sen kiinni. Kana aavisti vaaran lähestyvän ja keksi äkkiä tarinan. "Tuolla Keski-Livolla riehui paha flunssa-aalto, kun siellä variksetkin lensivät takaperin. Pelkään, että sain itsekkin tartunnan. Päästäkää minut vain kotia toipumaan." Kiireesti leijona ja karhu vetäytyivät linnan suojaan tur-vaan flunssa-aallolta. *Kirjoittanut Hanna Vainikainen, Lumijoki*

Leijona seikkailee

Olipa kerran leijona, joka asui luolassa keskellä viidakkoa. Aurinko paistoi kuumasti ja linnut lauloivat korkealla puunlatvassa. Ilma oli hyvä ja leijona päätti lähteä kävelylle. Sitten häntä vastaan tuli kana. – Tiedätkö leijona, mikä on lunta? – kana kysyi. – Lunta? Mikä on lumi? – kysyi leijona. Se ei ymmärtänyt mikä lumi on, koska ei ollut nähnyt lunta. – Niin leijona, oletko nähnyt koskaan lumilinnaa? – kana kysyi. – En, mutta olen nähnyt leijonakuninkaan linnan! – leijona vastasi. – No, älä ala lörpöttelemään kuninkaasi linnasta. Haluatko mennä lumimaailmaan? – kysyi kana. – Ha-luan! Kuljeta minut sinne! – leijona sanoi. – Sinne ei mennä ihan noin vaan kävelemällä, kana sanoi. – Niin niin, tarkoitin että sinä voisit kantaa minua sinne selässäsi, leijona selitti. – Minä en osaa lentää, vaikka minulla on siivet, höpsö! – kana sanoi. – Hmm... Miten minä sinne pääsen? – leijona kysyi. – Sinne ei pääse lentämällä, kävelemällä eikä juoksemalla. Sinne pääsee unen kautta. – kana sanoi. – Joo, nyt ymmärrän! Sinne pitää vain kuvitella itsen-sä! – leijona sanoi. Sitten kana juoksi matkoihinsa. Leijona jatkoi matkaansa. Se mietti. Ja mietti. Ja mietti. Minkähänlaista lumimaailmassa on? Min-kälaista lumi on? Olisiko siellä muita kuin minä? Sellaisia asioita leijona mietti. Ja mietti vielä toisenkin kerran. Pian se huomasi, että maa hänen allaan hävisi ja leijona molskahti lampeen. Leijona oli ihmeissään. Missä se oikein oli? Hänen kotiluolansa lähellä ei ollut yhtään lampea. Nyt se tajusi. Se oli kävellyt. Niin pitkän matkan, että oli molskahtanut lam-peen. Leijona nousi vedestä ja ravisteli itsensä kuivaksi. Sitten se lähti kotia kohti. Ilta alkoi jo hämärtyä. Sirkat sirittelivät ja papukaijat alkoivat lennellä omille pesäpuilleen. Käärmeet loikoilivat väsyneesti puun oksilla eivätkä apinat enään hypelleet liaaneilla. Kuu alkoi nousta ja pian kaikki olivat unten mailla. Myös leijona. Leijonan luolasta kuului sikeää kuorsausta. Leijona näki unta, että se oli unien maassa. Leijona tassutteli pitkin lumista polkua. Puut sen ympärillä kimmelsivät huur-teisina ja lumi narskui leijonan tassujen alla. Lumi oli kylmää ja pehmeää ja kauniit lumihuutalet tanssivat hiljattain alas maahan. Leijonaa palelsi hiukan varpaista mutta ei välittänyt siitä. Lumi oli todella ihmeellistä ja kaunista. Leijona kuuli hiljaista, helisevää ääntä. Tuuli se vain soitteli hempeitä säveliään. Pieni tuulenvire pyyhälsi ohi ja jätti jälkeensä hiukan

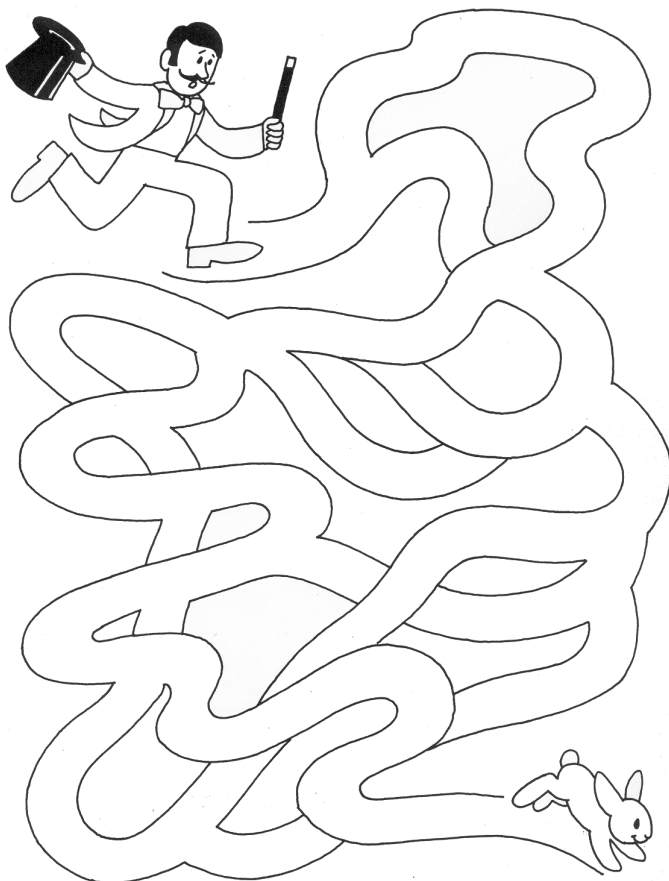

kimaltavaa lunta. Leijonasta tuntui ihmeelliseltä. Hän oli nähnyt lumimaailman omin silmin. Se oli tyytyväinen. Sitten unipilvi leijui jonnekkain kauas ja leijona kuuli taas viidakon tutut äänet. Se oli herännyt. Uni oli ihana. Leijona söi aamupalansa ja lähti kävelyllä. Sitten hän kutsui muut kaverinsa koolle. Hän sanoi, että oli nähnyt lumimaailman. Hänen kaikki ystävänsä olivat ihmeissään. He juttelivat pitkän tovin ja kyselivät leijonalta kaikenlaista. Leijona vastaili parhaansa mukaan ja selitti heille, että lumimaailmaan pääsee vain kuvittelemalla ja unessa. Sitten hän antoi ystävilleen tärkeän neuvon. Hän kysyi, haluaisivatko kaikki tietää, miltä lumimaailmassa näytti. Kaikki halusivat. Niin leijona sitten opasti seuraavasti: – Kun käynte illalla yöpuulle, miettitte kovasti, miltä lumimaailmassa näyttäisi. Ajatelkaa sitä paljon ja toivokaa, että tekin pääsisitte siellä käymään. Ja niinpä vieraat kiittivät ja lähtivät kotiinsa. LOPPU! Kirjoittanut Vilja-Elina Törmänen 8.v 2-luokkaa

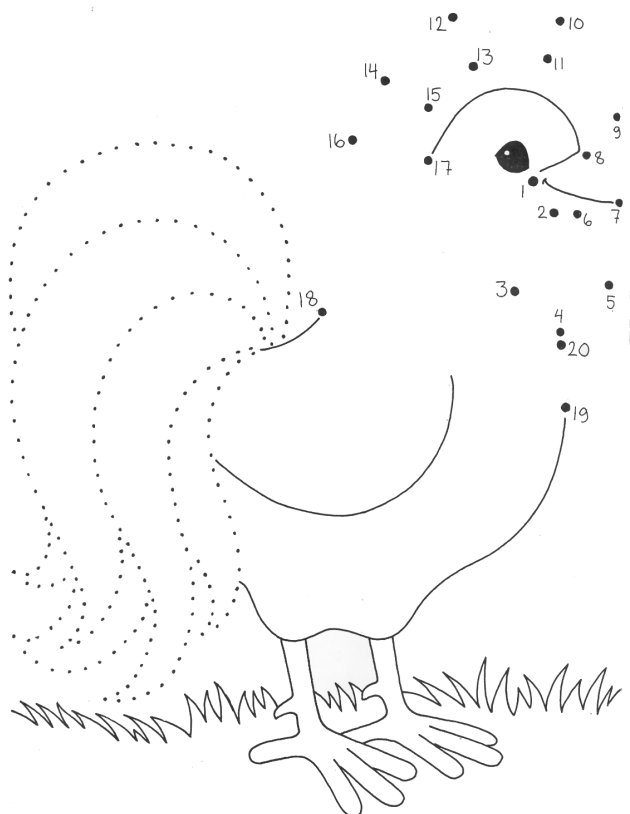
Olipa kerran leijona, joka halusi lentää. Se asui lumilinnassa. Sillä oli palvelijanaan kana. Leijona päätti mennä kysymään palvelijaltaan että: – Voisitko sinä opettaa minua lentämään, rau?! – en toki potpot, enhän minä edes osaa lentää, potpot. – No mutta, onhan sinulla edes siivet. Yritä ainakin, rau! – No hyvä on, potpot! Leijona ja kana aloittivat lentoharjoitukset. Kana sanoi näin: – No tästä se lähtee, potpot. – Niin tästä se lähtee, rau! – No, aloita sinä, rau! – No, hyvä on, potpot. – Ensin liito, potpot! Muksis, kana mätkähti maahan. – Annas kun minä, rau! Muksis, leijona mätkähti maahan. – Meidän pitäisi kokeilla jotain toista tapaa potpot, esimerkiksi leijaa, potpot! – Mitä leijaa, rau?! – Tätä leijaa, potpot. Kana näytti leijaa. – Ai sitä leijaa, no miten se toimii, rau?! – No, kunhan sinut vain kiinnitetään tähän, niin kaikki sujuu kuin nokittu, potpot. – Miten niin muka nokittu? Parempi se on kuin karjuttu, rau! – No olkoon sitten niin, potpot. – No, tule silti tänne että saan sinut kiinni tähän leijaan, potpot. – No hyvä on, rau! Kana kiinnitti leijonan leijaan ja alkoi lennättää sitä. Leijona oli kuitenkin liian painava joten leija ei noussut. – Me olemme käyttäneet jo kaikki konstit, potpot. – Niin, ja siksi en ole tyytyväinen sinuun, rau! Leijona söi kanan ja lopetti haaveilun lennosta ja eli onnellisena elämän loppuun asti. LOPPU Kirjoittanut Sara 7v.

Kaikki neljä tarinankirjoituskilpailuun osallistunutta kirjoitusta palkitaan.

Taikurin kani on karannut. Auta taikuria löytämään se.

Piirrä pisteestä pisteeseen. Mikä sieltä paljastuu? Väritä kuva.

Ilmoitustaulu

- ✓ Seuraava Livon Sanomat ilmestyy elo - syyskuun vaihteessa. Jos haluat kirjoituksesi yms. lehtemme, toimita se Tietotuvalle tai Minnalle heinäkuun loppuun mennessä. Toivoisimme juttujen tulevan ajoissa lehden teon helpottamiseksi. Jos Sinulla on jotain kysyttävää, ota yhteyttä Minnaan.
- ✓ Otamme vastaan lahjoituksena hyväkuntoisia vaaleita kirjahyllyjä sekä mankelin Jos haluat luopua tavaroistasi, niin ota yhteyttä Minnaan.
- ✓ Kesäksi saapuvat Livokkaan uudet T-paidat! Useita väri- ja kokovaihtoehtoja saatavilla!
 - aikuisten paidat 12 €
 - lasten paidat 10 €
- ✓ Myynnissä myös edelleen:
 - reseptikirja 3 €
 - neljä harmaata lippistä 8 €. Kiirehdi jos haluat omasi!
 - loput vanhat T-paidat 5 € (vain koko S ja 130/140)
 - Livon historia – kirja *Elettiinhän sitä ennenni – Livon kylän neljä vuosisataa* 30 €
- ✓ **Livon Sanomia** on myös mahdollisuus saada nyt värillisenä. Värillinen lehti on maksullinen ja maksaa 1 euron kaksipuoleinen sivu. Eli jos lehdessä on 40 sivua, koko värillinen lehti maksaa 20 euroa. Jos haluat lehtesi värillisenä, niin ilmoittele Minnalle.
- ✓ Eikö kenelläkään ole muistissa vanhoja leikkejä?! Ottaisimme niitä mielellämme vastaan, sillä nykypolvellekin olisi tarpeellista jäädä mustaa paperille vanhempien ja isovanhempien leikeistä. Tavoitteenammekin olisi kerätä Reseptikirjan tapainen kirjanen vahoista leikeistä. Toivoisimmekin, että pistäisitte paperille vanhoja lapsuuden leikkejänne ja lähettäisitte ne Livokkaalle tai toisitte Tietotuvalle suoraan. Toivoisimme leikkikirjoituksissanne olevan selvitettyä leikin nimen ja kulun sekä missä ja milloin leikkiä olette leikkineet. Pistättehän myös nimenne samalle paperille.
- ✓ Livolle on lupailtu laajakaistaa viikolla 22!
- ✓ Kirppiksen tilitys ja vaihto sekä suoramyynnin tilitys tapahtuu jälleen kesän ajan kahden viikon välein. **Suoramyynnin tilityspäivät sekä kirpputorin vaihto- ja tilityspäivät ovat keväällä ja kesällä 2006: la 13.5., la 27.5, la 10.5., pe 23.6., la 8.7., la 22.7., 5.8. ja 19.8. Pieniä muutoksia voi vielä tulla. Kannattaa tarkistaa ilmoitustauluilta tarkat päivät.** Lisätietoja sekä varauksia kirpputorille ja suoramyyniin voit kysellä Minnalta (040 - 504 9663).
- ✓ Jos haluat Livon Sanomat automaattisesti kotiisi, Sinun on nyt tilattava se. Vuoden 2006 lehtien tilausmaksu on 20 euroa (3 lehteä). Livon Sanomien irtotilaus maksaa 7 euroa. Jos muutat, niin ilmoitathan myös uuden osoitteesi Livokkaalle. Näin lehtesi osaa paremmin perille.
- ✓ Mikäli jätevesisuunnitelmasi on valmis ja olet kiinnostunut hankkimaan jätevesijärjestelmän yhteishankintana, niin ota yhteys kyläseuraan.
- ✓ Kirjastossa on otettu käyttöön sakkomaksu. Jos kadotat kirjastosta lainaamasi kirjan, kasetin, lehden tai levyn sakkomaksu on 7 euroa. Maksun voi maksaa kioskille.

Palveluita

Livon seppä

040 – 5166331, 08 – 821982

Maan-, soran- ja puunajoa, lumitöitä

Yrjö Perttu 08 – 836 641, 0400 – 917 950

Sisustus(laatoitus)- ja kirvesmiestyöt, puunajo, polttopuuta

Jarmo Puhakka 08 – 836 646, 0400 – 805 601

Kaivuri- ja lumityöt, taksi

Urpo Perttu 08 – 836 629

Poronlihaa

Eero Niemi 08 – 836 622, 040 – 511 9266

Rakennuspiirustukset (mökkit, saunat, asuinrakennukset)

Eero Niskasaari 08 – 836 616, 0400 – 243 158

Hiusten leikkaus, hunajaa

Anni-Inkeri Törmänen 08 – 836625, 040 – 545 7162

Sahaus, puutavara, polttopuut, muhat, puunajo

Kauko Juutinen 08 – 836 645, 0400 – 294 454 Tarmo Tolonen 0400 – 188124

Mullinlihaa, trakturityöt

Pekka Törmänen 08 – 836 619, 040 – 535 5834

Livojoen leirintä

Martti Nissi, Ranuantie 1405, 08 – 836 675

Mansikoita, perunoita

Hannu Nissi 08 – 836 667

LVI- työt

Urpo Uusi-Ilkainen 08 – 836 601 Esa Uusi-Ilkainen 0400 – 697 176

Mansikoita, varhaisperunaa

Niilo Kokko 08 – 836628

Leivonnaisia, kakkuja

Ulla Salmela 040 – 526 1897

Saha- ja höylätavaraa, polttopuuta

Arvo Laakkonen 040 – 5491348, 08 – 836636

Hierontaa

Koulutettu hieroja Anne Puhakka 040 – 592 3292

Livolla tapahtuu

Vappuhulinat (simaa, munkkeja ja makkaripaistoa laavulla)	ma 1.5.	klo 12 – 16	Livon koululla
Puutarhamessut Oulussa - ilmoittautuminen 30.4. mennessä	su 7.5.	klo 8	lähtö Livon koululta
Jakokunnan ylimääräinen yleinen kokous	la 13.5.	klo 12	Livon koululla
Äitienpäiväretki Ranualle - ilmoittautuminen 6.5. mennessä	su 14.5.		lähtö Livon koululta
Terveystieteiden vastuu	ti 30.5.	klo 13	Livon koululla
Kesäaloitushartaus ja kioskien kesäkausi alkaa	su 4.6.	klo 13	
Nuotioilta Ala-Livolla	ke 14.6.	klo 19	Esko Törmäsen mökin rannassa
Kansalaisvalmennus - ilmoittautuminen 16.6. mennessä	la 17.6.	klo 12 - 15	Livon koululla
Livon Rauhanyhdistyksen kesäretki	su 18.6.		lähtö Livon koululta
Juhannuskokko koulun rannassa	pe 23.6.	klo 23	Livon koululla
Lentopallon kyläsarja/toimintapäivä	la 8.7.	klo 9	Livon koululla
Tanssit seurojentalolla	la 8.7.	klo 20.30	Seurojentalolla
Livokas ry:n ja maa- ja kotitalousnaisten 80 -vuotisjuhla	su 9.7.	klo 11	Livon koululla
Livon kesäseurat (kioski avoinna 10 – 16)	la 22.7.	klo 18	Livon koululla
Livon kesäseurat jatkuvat (kioski suljettu)	su 23.7.	klo 13 klo 18	Livon koululla
Yleiset onkikilpailut	to 27.7.	klo 19 - 21	Livon koululla
Livolaisten kisailua pilkkiviikon finaalinpäivinä	la 29. – su 30.7.	klo 10 – 18	Havulan rannassa
Tutustuminen Rytivaaran autiotupaan Syötteiden maisemissa	su 13.8.	klo 10	lähtö Livon koululta

Muistakaa seurata ilmoitustauluja sillä tapahtumakalenteri elää jatkuvasti!

*Hyvää kesää kaikille
Livon Sanomien lukijoille!*